

ಚಂದ್ರಾವತು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮನೋಹರತೆ

Chandamama, May '51

Photo by T. Suryanarayan

ಓ.... ಹಾಗೇ!

విజయ రవర

పాతాళభైరవి

Directed by **K.V. REDDI**
B.Sc.(HONS)

Produced by... **NAGIREDDI & CHAKRAPANI**

A SCIENTIFIC ADJUNCT...

Albo-Sang

FOR BALANCED NUTRITION

Price Rs. 1/2; 3/- & 7/6.

J. & J. DeChane

RESIDENCY ROAD, HYDERABAD - 5.

ఆరోగ్యసాధనేగే రక్తపుష్టి బీజు. రక్తపుష్టిగే జీర్ణశక్తి బీజు. ఇదు రోగి-నిరోగి, మక్కు-ముదు కరు, యువక-యువతి ఎల్లరిగూ బీజాద శక్తి. ఈ శక్తి, సంపాదనేగే ఆల్బోసాంగ్ టానిక్ సేవనే మాడబోతు. ఇతర సేవనేయింద ఆరోగ్యభాగ్యవన్న హొంది, దోహ పుష్టి, తూక జీర్ణశక్తికొండవల్లిరూ

ఇదర గుణ, రీపుఫల, పరి నామ శండు దోహరొకద అమృత సంజీ విని ఇదు ఎన్ను త్రిదూరీ. ఇందిన విజ్ఞాన సం రోధనేయ ఫల ఇదు.

జీబు ప్రెస్ (ముద్రణాలయ)

ఇదరల్లి ఇంగ్లీషు హిందీ భాషగళ ఎల్లూ అక్షర గళూ మత్తు మసీ ముద్రణ మూడు వ విధాన్ల హ్యాండ్ ఇక్యాది ఇసే. యావ దేశరన్నా దరూ ఐవీ నిమిషదల్లి ముద్రిక బతుడు. బీల్ రూ. 5-0-0 అం వేజ్ రూ. 1-4-0 ప్రక్క.

ఎలెక్ట్రిక్ గ్యూడ్

ఈ పుస్తకద సహాయందింద విద్యుత్ ఇల్లద రేడియోవన్న శీవల 15-0-0 రూ గళల్లి కయారు మాడబతుడు. మత్తు విద్యుత్తిన ఎల్లూ విశయగళన్న తిళదు క్కొండు ఒబ సురిక ఇంజనీయర్ ఆగు వి. బీల్ 2-8-0 అ.వే. 0-12-0 ప్రక్క.

Address: SANSAR TRADING CO.

(C.M.M.) P. O. 21, ALIGARH (U.P.)

సోలార్ పెన్స్

సోలార్ పెన్స్ వర్క్స్ తేనాలి

తల్లిరత్నం

అనాడు నరేంద్రుడు పెండ్లియాడి
జనాదు, పెగవాడి, నరేంద్రుడు
పొరిగట్టివాడు చలపెట్టివాడు
ఈ ఏకాదశము నవే అగ్నివేళువా.

స్త్రీ సాహసము

దర్శకత్వము
వేదాంతం రాఘవయ్యన్
రచన, తల్లిరత్నం... సముద్రాల... సంగీతం... సుబ్బరామన్

నాటా
భూమిరాజు... రంగా... శర... వారి... గోడగాంకరి...

ఆంధ్ర, సినిమా, నృత్యం: పూర్ణా రిలిజు | మ్యూజిక్: అన్నపూర్ణ పిక్చర్స్

ಈ ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಅರ್ಧ ಕ್ರಯ!

GRAND CLEARANCE SALE

Original Price Rs. 29/- Sale Price Rs. 16-8/-

Pretty Shape and Design, Watch No. 44

ಮುಂಚಿನ ಕ್ರಯ : ರೂ. 29-0-0 ಈಗಿನ ಕ್ರಯ : ರೂ. 16-8-0

ಭಂಗಾರದ ಲೀವರ್ ರಿಸ್ಪವಾಚ್ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಮೂನೆ ಕೈ ಗಡಿಯಾರ.

ಸ್ವಿಸ್ ಮೇಕರ್, ಲಿವರ್ ಮೂವ್ ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗಡಿಯಾರ ಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯತಾಪತ್ರಗಳು ಬಂದಿರುವುವು. ಇವು ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವವು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಭಂಗಾರದ ಗಡಿಯಾರ ಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಸುಲಭ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಿರಿ. ೨ ವರ್ಷ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ನಂ. ೪೪ ಕಡಿಮೆ ಕ್ರಯ ವಾಚ್ ಗ ಕೈ ರೂ. 16-8-0 ಜಾಗೃತೆ ತರಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತೆ.

ವಿಳಾಸ:- ಸಿ. ಸುಷ್ಮಾ ಅಂಡ್ ಕಂ., ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 89, ಮದರಾಸು.

C. SHUSHMA & CO. 11 Post Box No. 89, MADRAS

ದೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ದೊರಕುತ್ತೆ!!

ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡೆಲ್ ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಕೆಮೆರಾ

ಒಳ್ಳೆಯ ಪವರು ಲೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ವ್ಯೂಫೈಂಡರಿ

ನೋಡಗೂಡಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ ಕೆಮೆರಾ ಬಹಳ ಅಗ್ಗ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಸಹ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸ ಬಹುದು. ನಂ. 120 ಫಿಲಿಂನಲ್ಲಿ 35x35 ಸೈಜಿನ ಅದ್ಭುತ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯ ಬಹುದು. ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ವಿಧಾನ ದೊಂದಿಗೆ ಬಿಲಿ ರೂ. 10-8-0 ಪ್ಯಾಕೆಂಗ್ ಫೋಸ್ಟೇಜುಗಳಿಗೆ ರೂ. 1-8-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ. ಕೆಮೆರಾಗೆ ಸಂಪಡುವಂತಹ ಲೆದರ್ ಕೇಸ್, ರೂ. 3-0-0. ಸರಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ಇಂದೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಡಿರಿ.

ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ.

BENGAL CAMERA HOUSE (108 C.M.)

P.O. 21, ALIGARH (U.P.)

ಈಗ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರವ್ಯಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಲಿದೆ

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಾಗರ್ ಮತ್ತು ನ್ಯೂ ಆಪೆರಾ
ಮೈಸೂರು - - ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ
ಮಂಗಳೂರು ಬಾಲಾಜಿ :: ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಕೃಷ್ಣಾ

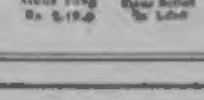
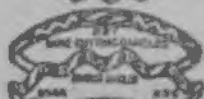
ಇತರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಅಂಚೆಯ ಪೇದೆ	... 9	ಲೋಕೋಪಕಾರಿ	... 41
ಲೋಭಿ	... 10	ಪ್ರಾಣಿ ದಯೆ	... 45
ಶತಪತ್ರಸುಂದರಿ	... 12	ಏಕೆ ಗೊತ್ತೇ?	... 49
ಅನಳಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ	... 17	ನೇಗಿಲ ಯೋಗಿ	... 51
ಪುಷ್ಪಗಿರಿ	... 24	ಗುರುತು ಕಂಡ ಕಳ್ಳ	... 52
ನವಾಬನಂದಿನಿ	... 29	ಭಟ್ಟರ ಜುಟ್ಟು	... 53
ಶೀರಾಮದರ್ಶನ	... 33	ಇಂದ್ರಜಾಲ	... 54

ಇವಲ್ಲದೆ ಒಗಟು, ವದ್ಯ, ಚುಟಕ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೇಕ.

500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್
ಉಮಾ ಮಹಲ್ : : ಮಹಾಲಿಪಟ್ಟಣ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸ್
ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ರೇಕೆನ್ನು ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿ (Gold Sheet Welding on Metal) ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರೂ. 500 ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾವು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಕಿಂಗಿನ ಮೇಲೆ "ಉಮಾ" ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಅಕ್ಷರದ ಗುರು ತನ್ನು ನೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯುಂಟು.

ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಉಮಾ ಅಥರಣ ಗಳನ್ನು ಮಹಾ ದ್ರಾವಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಬಂಗಾರದ ರೇಕು ಲೋಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ನಮಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. 800 ದಿವ್ಯನುಗಳುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ದರಕ್ಕೆ 25% ಅಧಿಕ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತೆ. N.B.- ವಸ್ತುಗಳ ವಿ. ಪಿ. ಪಾರ್ಸಲು ಛಾರ್ಜ್ ರೂ. 0-15-0

Tel : "UMA" Masulipatam.

ಐ. ಟಿ. ಎಲ್. ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ

ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು

ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್

ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ

ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು 3

ಶ್ರೀಷ್ಠತೆಯ

ಹೆಗ್ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಮುಖಚಿತ್ರ

★

ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಊರ ಹೊರಗಿನ ಅಂಜಿಕಾಲಯಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ವಿವಾಹ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಕೃಷ್ಣನು ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ರುಕ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂಬ ವಿಷಯವು ರುಕ್ಮಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ರುಕ್ಮಿಯು ಕೋಪಗೊಂಡು 'ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಆ ನೀಚನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರದ ಹೊರತು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾರೆ' ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನ ಸೈನ್ಯ ದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ರುಕ್ಮಿಯು ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ನನ್ನ ರಥವನ್ನು ಈಗಲೇ ಆ ಗೋವಾಲನ ಬಳಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು, ನಾನು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಗಳಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ತಂಗಿಯನ್ನು ತರುವೆ' ಎಂದು ನುಡಿದನು. ಇತ್ತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹಾ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ರುಕ್ಮಿಯು ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತನಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಕೋಪಗೊಂಡು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ರುಕ್ಮಿಯು ಸೋತು ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಸೆರೆ ಯಾದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು 'ದೇವ ದೇವ! ಜಗನ್ನಾಥ!! ಈ ಒಂದು ಸಾರಿ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ' ಎಂದು ನಾನಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು ರುಕ್ಮಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ತನ್ನ ಕಾಲದಿ ಉರುಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೂದಲು, ಮೀಸೆಗಳನ್ನು ಕೀಳಿಸಿ, ಕುರೂಪಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ. ಅಪ್ಪರಣ್ಣೇ ಬಲರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿ ಬಂದು 'ಸಹೋದರಾ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು ನಡಿಸಿರುವೆ?... ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಅಣ್ಣನಿಗೆ...! ಆಗಿದ್ದು ಆಯಿತು. ಪುರುಷನ ಪೌರುಷವಾದ ಮೀಸೆಗಳು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಶಿರಚ್ಛೇದನ ವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಈಸಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅಲ್ಪ ಖುದ್ದಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು 'ಅಣ್ಣಾ! ಇವನಿಗೆ ನಾನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ರುಕ್ಮಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಈರಿತಿಯಾದ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅಪಜಯವನ್ನು ಪಡೆದ ರುಕ್ಮಿಯು 'ನನ್ನ ಶಪಥವು ಈಡೇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾ, ವೇಷ ಮರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭೋಜಕೋಟವೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ.

ಸಂಪುಟ ೬
ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಮೇ
೧೯೫೧

ಚಂದಮಾಮ

ಅಂಚೆಯ ಪೇದೆ

“ ನವಗಿರಿದ ”

ಅಂಚೆಯ ಪೇದೆ! ಅಂಚೆಯ ಪೇದೆ
ಸಂಚೆಯ ಪೇದೆ! ಮಿಂಚುತ ಒಂದ!

“ ಕಾಗದ ಉಂಟೋ ಕಾಗದ!”

“ ಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದ!”

“ ಮಾವನೊ ಭಾವನೊ, ಅಕ್ಕ ನೊ ನೆಂಟನೊ,
ಕಾಗದ ಬರೆದವರಾರೋ ಕಾಣೆ!”

“ ಕಾಗದ ಉಂಟೋ ಕಾಗದ!”

ಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದ!”

“ ಹುಟ್ಟೋ ಸಾವೋ ಅಲುವೋ ನಗುವೋ
ಕಾಗದವೇನೋ ಒಂದೂ ಕಾಣೆ!”

“ ಕಾಗದ ಉಂಟೋ ಕಾಗದ!”

“ ಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದ!”

“ ಮಿತ್ರ ಬರೆಯಲಿ, ಶತ್ರು ಬರೆಯಲಿ,
ಸಾಲವ ಕೊಟ್ಟಾ ಸಾಲಿಗ ಒರೆಯಲಿ,
ಸುಖವೋ ದುಃಖವೋ ಏನೇ ಇರಲಿ,
ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆವರು ಎನ್ನನು ನೋಡಿ!”

“ ಕಾಗದ ಉಂಟೋ ಕಾಗದ!”

“ ಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದ!”

ಲೋಭಿ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಿ ಒಬ್ಬ
 ಸೆಟ್ಟಿಯು ಇಷ್ಟನು ಕಡು ಲೋಭಿ ||
 ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ಇಲ್ಲದ ಅವನಲಿ
 ಇದ್ದವು ತುಂಬಾ ನಾಣ್ಯಗಳು ||
 ದಾನ ಧರ್ಮಗಳ ಮಾಡದ ಲೋಭಿ
 ತನ್ನಲಿ ಇದ್ದಹ ಹಣವನ್ನು ||
 ಕನ್ನವ ಕೊರೆದು ಕಳ್ಳರು ತೆಗೆಯರೆ?
 ಮಾಡಲಿ ಏನು ಯೆಂದೆನುತ ||

ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮನೆಯಾ ಕೋನೆಯ
 ನೆಲದಲಿ ಹೊಂಡವ ತೋಡುತ್ತಲಿ ||
 ಯಾರಿಗು ಅರಿಯದ ತೆರದಲಿ ನಾಣ್ಯವ
 ಪಾತ್ರದಿ ತುಂಬಿಸಿ ಹೂಡುತ್ತ ||
 ಧನವಾ ಲೋಭದಿ ಸೆಟ್ಟಿಯು ತಾನು
 ಧನದಾ ಪಾತ್ರವ ಅಗಾಗ ||
 ಹೊಂಡದಿ ತೆಗೆಯುತ ನಾಣ್ಯವ ನೋಡುತ್ತ
 ಮನದಲಿ ಸಂತಸ ವಡುತ್ತಿದ್ದ ||
 ಸೆಟ್ಟಿಯು ಪಾತ್ರವ ಹೊಂಡದಲಿಡುವುದ
 ಕಾಣುತ ಚೋರನು ಒಂದು ದಿನ ||

೬. ಚಂದ್ರರಾಜ ಸೆಟ್ಟಿ, ಸಿದ್ಧ ಕಟ್ಟಿ.

ಸೆಟ್ಟಿಯು ಇನ್ನಿದ ಸಮಯವ ಕಾಯುತ್ತ
ಮನೆಯನು ಹೊಕ್ಕುತ ತೋಷದರ್ಶಿ ||

ನೆಲವನು ಅಗೆಯುತ್ತ ಪಾತ್ರವತೆಗೆಯುತ್ತ
ನಾಣ್ಯವೆಲ್ಲವ ಒಯ್ಯುತ್ತಲಿ ||

ತೋರನು ಓಡಿದ ಸೆಟ್ಟಿಯು ಮನೆಯನು
ಸೇರುತ ಕಂಡನು ಬರಿ ಹೊಂಡ ||

‘ಗೋಲೋ’ ಎಂದನು ಹೊಂಡದ ಬದಿಯಲಿ
ಬಿದ್ದಿಹ ಖಾಲಿ ಪಾತ್ರೆಯನು ||

ಕಾಣುತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಯು ಸೇರಿದರೆಲ್ಲರು
ಸೆಟ್ಟಿಯ ಕೂಗಿಗೆ ನೆಲೆಯವರು ||

ನಾಣ್ಯವು ಹೋಗಲಿ ಮರುಗುವೆಯೇಕೆ?
ಹೊಂಡದಿ ಬರಿ ಪಾತ್ರವನೆಟ್ಟು

ಮಣ್ಣನು ಹಾಕು ಪಾತ್ರದಿ ನಾಣ್ಯವು
ತುಂಬಿದೆ ಎಂದುಕೊ ಮನದಲ್ಲಿ ||

ಎನುತಲಿ ಕೂಡಿದ ನೆಲೆಯವರೆಲ್ಲರು
ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಯನು ||

ಸಮಾಧಾನವ ಪಡಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲರು
ಸರಿದರು ತಮ್ಮಯ ಮನೆಗಾಗಿ ||

ಶತಪತ್ರ ಸುಂದರಿ

ಘೋಷರವರೇ ಮತ್ತೆ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನೆ ಎಂಬ ಕುಮಾರನೊಬ್ಬನಿವನು. ಆತನಿಗೆ ಅಂದ ಬಂದಗಳು. ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಅದರೇ ರಾಜ್ಯ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಿ. ನೂರು ವಾರದ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನು ಎರಡು ವಾರದ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನು ಆತನು ನೂರು ವಾರ, ಮಳೆಯಾಳದೇವನನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ನಡೆಗಳು. ಅದನ್ನು ಗಳು, ಬೆಳೆಗಳು, ಅಕ್ಕಿ, ಕಡಲೆ, ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದು, ಕೈಗೆಟ್ಟಿರುವ ಆಕಾರ ಉಂಡು. ನೆಕ್ಕು, ನೆಕ್ಕು ಎತ್ತೋ ಹಿಂದೆದೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಿಕೆಯೆಂದು, ಅಯಾಸ ನಿರಾಸೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಸುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೇ ಕೆಲವಿನವಳಾದ ತರುವಾಯ ಶುಕರನಿಗೆ ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಕತ್ತಲಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅಂದು ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನು ಆ ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಹಾಗೇ ಮೂಲೆ ಆತನು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ ಮುಖವು ನೋದಲು. ಆತನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಒಂದು ಮೊದ್ದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅದೊಂದು ಅಮೃತವಾದ ಅಲಯ. ಅದರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಸುಣ್ಣ, ಕಲ್ಲು ಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿಯಲ್ಲು ಅದು! ಎಲ್ಲಾ ವಿಂಗಾರವೇ! ಗುಡಿಯ ಮೇಲೆ, ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ, ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ, ಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಕಿಲ್ಲನೆಲ್ಲಾ ನನರಕ್ಕೆ ಬಿಚಿತ ವಾಗುತ್ತ. ಬೆಕ್ಕುಸೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರಿಸಿದವು.

ಸತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ. ಈಗ ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಹಿಂದೆ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದ ಆತನಿಗೆ ಈ ದೇವಾಲಯ ಕಾಣಿಸಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇದು ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಇದು ಯಾವುದೋ ಇಂದ್ರಜಾಲವಿರಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು ಆತನಿಗೆ. ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರಗಳಿಗೆ, ಗಾರುಡಿ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮಳೆಯಾಳ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ದೇಶ ವಷ್ಟೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಯಾವುದೋ ಮಾಯೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಭಾರಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವುದೆಂದರೇನು?

ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ ಆತ್ಮಯಪಡುತ್ತಾ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆತನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಕೊಳೆಯಿತು. ಅದು ನಿಜವಾದ ದೇವಾಲಯವೋ, ಇಲ್ಲ ಬರೆ ಭ್ರಮೆಯೋ ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿದು ಹೋಗುವುದೆಂದು, ಮಲಗಿದ್ದಾತನ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡ.

ಆತನು ಹಾಗೆ ಎದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವರೆವಿಗೂ ದೇದೀಪ್ಯಮಾಸವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾಸವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದೇವಾಲಯ, ಗೋಪುರ ಪ್ರಾಕಾರಗಳು, ಸಸ್ಯವೂ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲು ಕವಿದಂತಾಯಿತು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಆತನು ಭಯಗೊಂಡು ಒಂದು ಕೆಜಿ ಯಾದರೂ ಮುಂದಿಡಲಾರದೆ ಮತ್ತೆ ಅತ್ತೇ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ.

ಅದರೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ, ಆ ಗುಡಿ ಗೋಪುರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆತನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಎದ್ದು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದರೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿದರೆ ಕಾಣಿಸುವದೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವೋ, ಇಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನವೋ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ ಒಂದು ಸಾರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೈ ಚಿವುಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಚಿವುಟಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಂತಾಯಿತು. ತಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ; ಕಣಸಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು.

ಗುಡಿಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟೋಣ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಎದ್ದ. ಎನಿದೆ

ಅಲ್ಲಿ? ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಗುಡಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿತು.

ಏನೂ ತೋರದೆ ಅತ್ತೇ ಮಲಗಿದ ಮತ್ತೆ, ಕೂಡಲೇ ದೇವಾಲಯ, ಪ್ರಶಸ್ತವಾಯಿತು. ಎದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಆತನ ಹಾಗೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಆ ದೃಶ್ಯವೂ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಆದರೆ ತುಸು ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಆತನ ಕಿವಿಯನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಇರುವೆ ಕಚ್ಚಿತು. ತಡವಾನೆ ಎದ್ದ. ಗುಡಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಕಂಡಿದ್ದು ಇರುವೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದರೂ ಹುಳವೋ ಎಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಆತನು ಕೈಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ

ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಆತನ ಕೈಗೆ ಯಾವುದೋ ಮೂಲಿಕೆ ಯಂತಹದೊಂದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ಹುಡುಗನೇ ಗುಡಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಯಿತು. 'ಕೂಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಗುಡಿ ಕಾಣಿಸಿತಲ್ಲಾ, ಈ ಸಾರಿ' ಎಂದು ಆ ಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಎದ್ದ. ಗುಡಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ. ಗುಡಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ.

ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಗುಡಿಯ ಗೋಡೆಗಳು ಬಂಗಾರದ ಗೋಡೆಗಳೇ! ಆ ಕಿಬ್ಬಿದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿದ್ದವೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪು, ಪಚ್ಚಿ, ಮರಕತ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳೇ! 'ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿ ಕೊಂಡಾಗ ಕಾಣಿಸಿ, ಎದ್ದರೆ ಮಾಯವಾಗಲು ಕಾರಣ ಈ ಮೂಲಿಕೆಯೇ ಇರಬೇಕು'

ಎಂದು ಅಗ್ನಿವಿತ್ರನಿಗೆ ವಿಚಿತವಾಯಿತು. ತಾನು ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ತಲೆಗೆ ಈ ಮೂಲಿಕೆ ತಗಲಿ ಆ ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದುದೂ, ಎದ್ದಾಗ ಮೂಲಿಕೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ವಿಲ್ಲದೆ ಆ ನೋಟ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುದೂ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದೂ, ಈಗ ಆ ಮೂಲಿಕೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಗುಡಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ಮಾತವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದರ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವೆನೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟದೂರ ಬಂದಮೇಲೆ ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನೇನು ವಿಚಿತ್ರಗಳೂ ವುಷೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಮನಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಅಗ್ನಿವಿತ್ರನು ಮೂಲಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಮುಂದಿನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಐದೈದರಂತೆ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹತ್ತು ಬಂಗಾರದ ಗುಡಾಣಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಗುಡಾಣಗಳು ತುಂಬಾ ಎತ್ತರವಾಗಿಟ್ಟ ವಾದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿವಿತ್ರ ಮೆಟ್ಟುಗಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಇಣಕಿ ನೋಡದ ಹೊರತು ಒಳಗೆ ಇರುವುದೇನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವೊದಲನೇಯ ಗುಡಾಣದಲ್ಲಿ ಬಾತಿನ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಗಾತ್ರದ ಕೆಂಪುಗಳಿದ್ದವು. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಚ್ಚಿಗಳಿದ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಗೋಮೇಧಿಗಳಿದ್ದವು. ಹಾಗೇ ಮುತ್ತುಗಳೂ, ಹವಳಗಳೂ, ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದ ರತ್ನಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಹತ್ತನೇಯ ಗುಡಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಮೊಹರುಗಳಿದ್ದವು.

ಆ ಗುಡಾಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನಿಗೆ ಮತಿ ಹೋದಂತಾಯಿತು! ನೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಹರಡಿ ಪ್ರತಿ ಗುಡಾಣದಿಂದಲೂ ಒಂದೊಂದು ಹಿಡಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅದರ ಅದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೋ ಆ ಒಂಬತ್ತು ಹಿಡಿಗಳ ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಗೆ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು ಮಿಕ್ಕವು ಆಯಾ ಗುಡಾಣಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದವು.

ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದುದರಿಂದ 'ಅತಿ ಆಸೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದು' ಎಂದು ಅರಿತು ಮಿಕ್ಕ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಆತನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನೂರುದಳದ ಬಂಗಾರದ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸನ್ನವದನೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಪಾದಗಳ ಬಳಿ "ಶತಪತ್ರಸುಂದರಿ" ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳು ವಿದ್ಯುದ್ವಿಶ್ವಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಪಾರವತ್ಯನಾಗಿ 'ಶತಪತ್ರಸುಂದರಿ' ಎಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ. ಆ ತನ್ಮಯತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಲಿಕೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ಶತಪತ್ರಸುಂದರಿಯಾಗಲೀ, ಗುಡಾಣಗಳಾಗಲೀ, ದೇವಾಲಯವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಮೂಲಿಕೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಡ

ಕಾದಿವ. ಲಾಭವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಭುಜದ ಮೇಲಿನ ಗಂಟು ಮಾತ್ರ ರತ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು.

'ಎದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋ ಅಮ್ಮ' ಎಂದು ಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ ಆ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು ಹೊರಟು ಬಂದ.

ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಆಚೆಕಡೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಡಂಗುರ ಸಾರುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಆತನು 'ನನಪ್ಪಾ ಆ ಸುಮ್ಮಿ' ಎಂದು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು 'ಮತ್ತೇನಿದೆ, ಮಾಮೂಲು ಪ್ರಕಟನೆಯೇ!' ಎಂದ.

"ನಾನು ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊಸಬ. ನಿಮಗೆ

ಮಾವೂವಾದರೂ ಆ ಸುದ್ದಿ ಏನೋ ನನಗೆ ಹೊಸದೇ ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ. ಅಗ ಅತನು "ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳು. ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಗೆ ಹುಡುಗ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡೋ ಅಂತ ಅಂದರೆ 'ಆತನ ಕ್ರಮದಿಂದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತಂದಾತನನ್ನು ನಿವಾಹವಾಗುವವನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ಯೋಗಿ ಬಂದು ಆ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತಂದಾತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಡ ಎಂದು ದೇವನಂತೆ. 'ಎಲ್ಲಿದೆ ಆ ದೇವಾಲಯ.' ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ 'ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಅಂತಹ ಗುಡಿ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತರವು? ಆ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತಂದಾತನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿವಾಹ ಮಾಡುವೆವೆಂದೂ, ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ದಿನಾಡಂಗೂರ ಸಾಂಸುಕ್ತಿಯತ್ತಾನೆ ರಾಜ, ತಿಳಿಯಿತೇ?" ಎಂದು ನಂಜು ನಗೆ ನಕ್ಕು ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ಹಿಡಿದ.

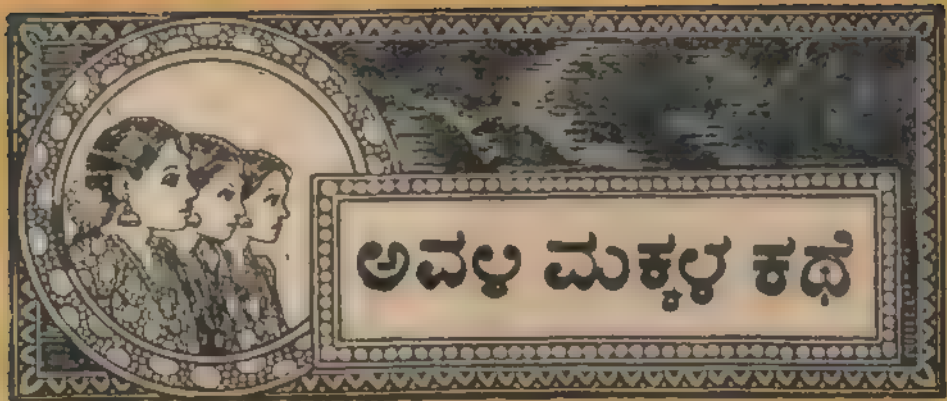
ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ "ನಾನು ಆತನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅಲಯ

ದಿಂದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವೆನು" ಎಂದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ 'ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದುಕೊಂಡರು. ಅದರ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ ಗಂಟುಬಿಟ್ಟ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಿದಂತಾಯಿತು.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹುಚ್ಚಳೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತು, ಕರೆಕಳುಹಿಸುವ ಮೊದಲೇ ತಾನಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಧಳಧಳನೆ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ಆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮುಂದೆ ನಮನಗೆ ದೀವತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ಅತನ ಕೊರಳಿಗೆ ವಾಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಅತನ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದು ಆತನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಗುಡಿ ಎಲ್ಲರುವುದೋ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಮಂಚಾಳುಬಿದ್ದರು.

ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚದ, ಆ ಮೂಲಕೆಯ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳಿದ. ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆ ಹೊರತು ಆ ಗುಡಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲು ಮಾಡಿದ. ಮೂಲಕೆಯ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದವರು ಶಂಕರಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಹುಡುಕಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈಗಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇರುವರು.

10

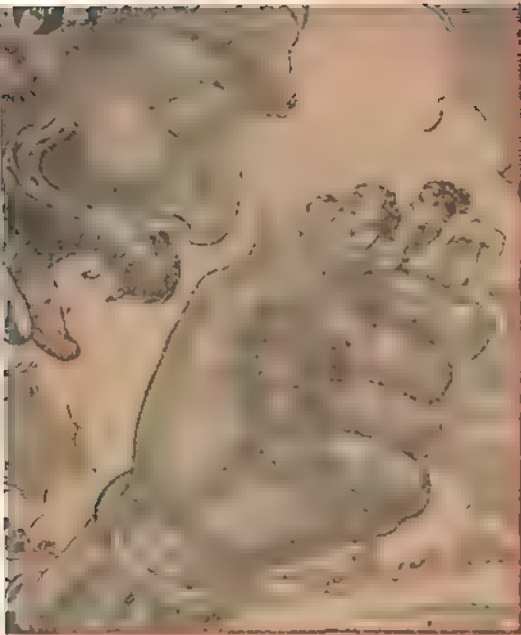
[ರಾಕ್ಷಸನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ನಿಜಸ್ವರೂಪಗಳು ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬನು ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿ ಯೂ, ಎರಡನೆಯವನು ಕಪಿಯಾಗಿಯೂ, ಅವಳ ಸಹೋದರರು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು, ಮತ್ತೆ ಯಥಾರೂಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದರು ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಹೇಳಿದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಓದಿರಿ. ಆಕರುನಾಯ್...]

ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಭಸ್ಮಗಳೂ, ಅಂಜನಗಳೂ, ರಾಕ್ಷಸನ ಭೂಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲಾರವು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಗೊಂಡ ನಮ್ಮ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದರು. ಹೀಗೆ, ಆರೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಯಿತು. 'ಈ ರಾಕ್ಷಸ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೋ ಇರುವ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಮ್ಮ ಗೋಡೆಗೆ ಬಾರದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನಿರಬಹುದು?' ಎಂದು.

ಮರುದಿನ ಅವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಉದಯನನು ತಮಗೆ ಉಂಟಾದ

ಸಂದೇಹವನ್ನು ಹೇಳಲು, ಅವರೂ ಸಹ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. "ಹೌದು, ಆದೂ ನಿಜವೇ? ನಮಗೆ ಈ ವರೆಗೂ ಈ ಸಂದೇಹವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಈಗ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ..." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು ಸುಭಾಷಿಣಿ.

"ಪರವಾಯಿಲ್ಲ, ಹೇಳು. ನೀನು ಊಹಿಸಿದ ಕಾರಣವೇ ನಿಜವಾದರೆ, ನಾವು ತಕ್ಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ನಿಶೀಘ್ರ. ಆಗ ಸುಭಾಷಿಣಿ, "ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಅವಯವದ ಲೋಪ

ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ನೇಗದನು. ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಕ್ಷಸನ ಅಗಮನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸುಂಟರುಗಳೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಕೊಳದೊಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅವರೆ ವಾಪ, ಈ ಸಾಲಿ ನಮ್ಮ ಅವಳಿ ಸಹೋದರರು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಶಕ್ತರಾದರು. ಉದಯನ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಎರಡು ಕೊಳ್ಳುವ ಪೇಳಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಹಠಾತ್ತನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರು ಮೂವರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಹಿಡ್ಡಿಸಿಕೊಂಡುಹಿಡಿದನು.

ನಮ್ಮ ಅವಳಿ ಸಹೋದರರು ಎಳಗೊಳಗೆ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದರೂ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು "ಯಾರನ್ನೀವು? ಈ ನನ್ನ ರಹಸ್ಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನಿಜ ಸುಚಿಂತನೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಆದ ಗತಿಯೇ ನಿಮಗೂ ಆಗುವುದು" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು.

ಅವಕ್ಕೆ ಉದಯನ "ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟಕರವೆಂದೂ, ತುಂಬಾ ಪ್ರಮಾದಕರವೆಂದೂ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ತರುವಾಯ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡದೆ ಬಂದಿರಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ, ಅನಂತರ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿಕೋ" ಎಂದನು.

ನಿನ್ನೂ ಆ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳು ರಾಕ್ಷಸನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಬಲಿ ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅವನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವನು. ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಲೋಪವೇನೂ ಇರುವಂತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಲು ಸುಕೋಪವಟ್ಟಿ" ಎಂದಳು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಅವಳಿ ಸಹೋದರರು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಸಾಲಿ "ನಿನ್ನ ಸಂದೇಹ ಸರಿ" ಎಂದರು.

ತರುವಾಯ, ಉದಯನನು ತಾವು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ದ್ವಂದ್ವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೃಗವಾದ ರೋಮಾಂಶ, ಅನಂತರ ಗಡ್ಡದವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅದು ಗುಗ್ಗವಾದ ರೀತಿ

“ಓ ಕೋ, ಹತ್ತಿ ಪುಟ್ಟಿ ನಾಡರೂ
ಗಂಟಿಲು ದೊಡ್ಡದು ಅದ ಹುಗಿದೆಯಲ್ಲ
ನಮ್ಮ ಪೈದಿರಿ ದೊಡ್ಡವರು! ನಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ನಗೆ ಬೋಸಿ ಹಾಗೆ ಸಿವೇ ಅನೇ!
ಸರಿ, ನೀವು ಕಾಂತಿ ಕಾಣದಿಂದ ಎಕೆ
ಬಂದಿರೋ ಕೇಳಿ ಬೋ ನೋವಲು” ಎಂದು
ಗದರಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಸ.

“ಅದೇತ್ಯಾ ನಾವು ಕಳೆಸದಿಂದೇನೂ
ಬರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಬಂದೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ
ನಮಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದರೆ...”
ಎಂದು ಉದವನ ಪನೋ ಕೇಳಿ ತಿರುಪ್ಪಿಲ್ಲ.

“ಮತ್ತೇನಿದೆ? ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲು
ತಾನೇ!” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವಂತದಲೋ
ಕೇಳಿಸಿದುವು. ಆ ಮಾತುಗಳು ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿನ
ಕಡೆ ನೋಡಲು, ಪೊನ್ನಪೊವಲು ತಾ-
ಯಾರನ್ನು ಪೋಸಮಾಡಿ, ಗಡ್ಡದವನ ಹತ್ತಿ-
ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನೋ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ತಮ್ಮ
ಕಡೆ ಸರಸರ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು
ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅವನು ಬಂದಕೂಡಲೇ ‘ಅಯ್ಯಾ, ಇವರ
ವಿಷಯ ನಾನಿನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ವೃಥಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಡ. ನೀನು ಬೇಟೆಗೆ
ಹೊರಡು” ಎಂದನು.

ಸಹೋದರನು ಕಾಂತಿ ದೇವಕೂಡಲೇ
“ಇದೇನೋ ದೊಡ್ಡ ಕತೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.
ಇವರು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದವರೆಂದು

ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ವಿಷಯ
ಅವನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ.”
ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿರ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲನೆ
ಆಕಾಶಮಾಗಾದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರೋದನು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ರಾಕ್ಷಸನು ಅವಳಿ ಸಹೋ-
ದರರನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡನೇ, ತಾನು ಕಾವಲು
ಕಾಯುವ ಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದನು. ಅವರನ್ನು ಸುವಕಾಶವಾಗಿ
ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು “ತರುಗರೇ, ಗಡ್ಡದವನಿಗೆ
ಬೋಸಿಹಾಕಿದಿರಿ, ನನಗೆ ಬೋಸಿಹಾಕಿದಿರಿ,
ಈಗ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಬೋಸಿ ಹಾಕಲು
ಯತ್ನಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಟ ನಾಗವೆ
ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಗಡ್ಡದವನ
ಹತ್ತಿರ ನೀವು ಲಸದಾಯಿಸಿದ ಅಂಜನಗಳೂ

ಭಸ್ತುಗಳೂ, ವಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ತರು
ನಾಯ ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡೋಣ
ವಂತೆ” ಎಂದು.

ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪಾಪ,
ಅವಳೆಮಕ್ಕಳು. ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು - ಹುಡುಗರೇ,
ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾವಲು ಕಾಯು
ತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ
ಮೋದವರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು
ಬಂದರೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟು ಕಿಲಾ
ಸ್ರತಿಮೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೋ ನೋಡಿ,
ಅವರಿಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಪಾಡುಪಡು
ತ್ತಿರುವರೋ! ವಿಷಯ ಈ ರೀತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ,
ಅಂದು ನೀವು ನನಗೆ ಬೋಟಿ ಹಾಕಿದಾಗ
ಲಿಂದಲೂ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂಡಿ

ಸಹ ತಿನ್ನುತ್ತಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಹಸಿವಾಗಿದೆ.
ಈ ತಿಂಗಳ ತಿಂಡಿಯೆಲ್ಲಾ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು
ನೀಳಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಕಂಠ ಪೂರ್ತಿ
ಮೊಡೆದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ,
ಆ ಮಾಯಾ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಾಸಿ, ಆಹಾರ
ಕೊಲಿಕೊಂಡನು.

ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಕ್ಷಸನು
ಅವಳ ಸಹೋದರರಿಗೂ ಸಹ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ಕೆಲವು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು
ಕೊಟ್ಟನು. ಅವರೂ ಸಹ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ
ಕೊಂಡ ತರುವಾಯ, ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಅವರು
ಮೂವರನ್ನೂ ಒಂದು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ
“ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀರು ಕುಡಿದು ಬರುತ್ತೇನೆ
ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ” ಎಂದು ಕೊಳವಕಡೆ ನಡೆದನು.

ಮತ್ತೆ ತುಸು ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಾಕ್ಷಸನು
ಮೂರು ದೊನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹೋ
ದರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಇದೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ
ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ನೆನೆಸಿ
ದರು ಆ ಸಹೋದರರು. ಅದುದರಿಂದ
ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ನೀರನ್ನು ಗಡಗಡ ಕುಡಿದು
ಬಿಟ್ಟರು. ನೀರು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಇಳಿದಕೂಡಲೇ,
ಪಾಪ, ಆ ಮೂವರೂ ಮೂರು ಕಿಲಾಪ್ರತಿಮೆ
ಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಆಡಕೂಡಲೇ ರಾಕ್ಷ
ಸನು ‘ಅಹ್ಲಾಹ್ಲಾಹ್ಲಾ’ ಎಂದು ಆ ಭವನವು

ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಆ
ಮೊಸ ತಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ತಾನು ಕಾವಲು
ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಗಿಲ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟನು.

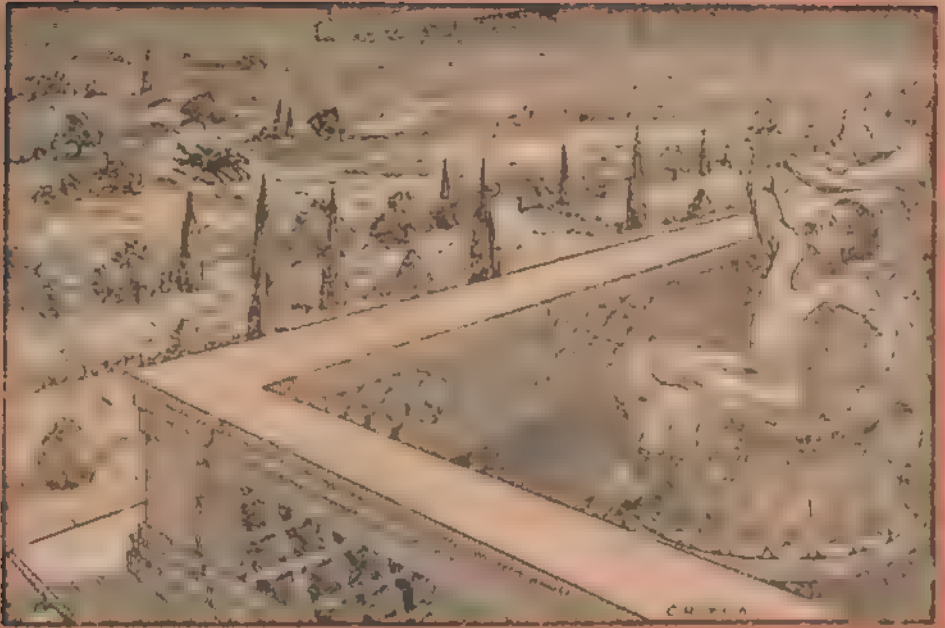
ಇಲ್ಲಿ ಈ ನೀತಿ ನಮ್ಮ ಅವಳ ಸಹೋ
ದರರು ಮೂವರೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು.
ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ದಾನಶೀಲ ಮಹಾರಾಜನೂ,
ರಾಣಿ ಪದ್ಮಮುಖಿ ಹೇಗಿರುವರೋ ಒಂದು
ಸಾರಿ ನೋಡೋಣ.

ತನ್ನ ಮುಖ್ಯನ ಕುವಲಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ಕೊಂಡು ಬರಲು ಅವಳ ಸಹೋದರರಿಗೆ
ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ ದಿನವೇ
ರಾಜ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನು. ಅರಮ
ನೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಂತಸ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು
ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಣ್ಣ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಕೊಂಡನು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೋಡಿ
ದರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಟಹರಿಯುವಷ್ಟು
ದೂರ ಎಲ್ಲೆ ಎಂತಹ ಸಂಚಾರವಿದ್ದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟ
ವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿ
ತುಕೊಂಡು ರಾಜ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೂ
ನೋಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಕೆಲಸವಾಯಿತು.

ಅವಳ ಸಹೋದರರು ಹೋಗಿ ಈಗಾಗಲೇ
ಐದುವರುಷಗಳಾವವು. ಈ ವರೆವಿಗೂ ಅವರ
ಸುಳಿವು ತಿಳಿಯದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ
ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕುಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ
ಆ ಶಿ ನೀಡಿ ಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನ
ಜೋತಿಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. "ರಾಜ

ಕುಮಾರಿಯರು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ
ರೆಂತಲೂ, ಒಂದುದಿನ ಸುಖವಾಗಿ ಹಿಂತಿರು
ಗುವರೆಂದೂ, ನಿರಾಶೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ
ಜೋತಿಷ್ಯನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ರಾಜನು
ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೇಗೋ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರನು.
ಒಂದು ದಿನ ಜೇಗ್ಗೆ ನಸುಕು ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿರು
ವಾಗ ರಾಜನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅನುಸುಕು
ಜೇಳಿಕೆನಲ್ಲಿ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅರಣ್ಯಗಳು ಶರ
ವೇಗದಿಂದ ತನ್ನ ಅರಮನೆಕಡೆ ಬರುವುದು
ಕಂಡು ಬಂತು. ಆ ಕುದುರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವು
ಗಳಮೇಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಆಕಾರಗಳ ಮಾತು
ಒತ್ತೊಟ್ಟಿಗಿರಲಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿವೆ ಕು
ಪತಾಕೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ರಾಜನು

ಎರೋ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಕಿಟ್ಟನೆಂದು ಬಾಕಿ
ನಿಂದ ತಿವಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ದೇವ
ಮಾತೆ ಅವನೊಳಗಿನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸ್ವೇದಕರು
ನವೆಯಿಕ್ಕುವವರಲ್ಲಿ ಆ ಗೆ ಬಂದವರಾಗಿ,
ಅವರ ಮಾದ ತಪ್ಪಿತು. ಆದರೆ ರಾಜನು
ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದಿದನು.

ಕೆಲ ವೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜನು ಎದ್ದುನೋಡು
ವುದೂ, ಆ ಕೂಡ ಕುದರೆಗಳು ಆ ಗೆ ಬರು
ವುದೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಸಂಭವಿಸಿತು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅರಸರು ಅವಳ ಸಮೋ
ವರರಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಕ್ಷ
ಗಳು. ಅದರೂ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಬಿಡುವುದು

ಅವಳ ಸಮೋದವರಲ್ಲಿ; ತನ್ನ ಸೈನಿಕರು!

ಅನರ ಪಾತಿರಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಅಪ್ಪರದಿಂದ
ಓಡಿಹೋಗಿ "ರಾಜಕುಮಾರಿಯರೇ? ಆ
ಅವಳ ಸಮೋದವರಲ್ಲಿ? ಈ ಅರಸರು ನಿಮ
ಗೆತ್ತಿ ಸಿಕ್ಕುವವರೇ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆ
ಸುರಿಸಿದನು.

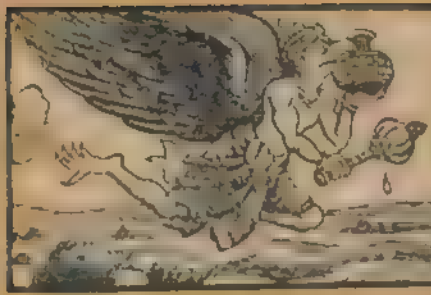
ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವೇದಕರು "ಮಹಾರಾಜರೇ,
ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯರ ಪಿಷಯ
ವಾಗಲಿ, ಆ ಪಿಷಯದ ಸಂತಿಯಾಗಲಿ
ನವ, ಗೇಮೂ ತಿಳಿಯದು. ಊರೂರು
ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಾವು ಹೋಗಲು, ಒಂದಾ
ನೊಂದು ಮೈರಾಸರ. ಈ ಅರಸರು ನಮಗೆ

ಕಾಣಿಸಿದವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಗುರುತು
 ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ರೂ, ಆ
 ಅವಳ ಸಹೋದರರೂ ಕಾಣಿಸುವರೇನೋ
 ಎಂದು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದವು.
 ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಸುಳಿವು ತಿಳಿಯ
 ದಾಗಲು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಆರಮನೆಗೆ
 ಬಂದು ಸೇರಿರುವರೋ ನೋಡೋಣ, ಇಲ್ಲ, ಈ
 ಸಮಾಚಾರವನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಭುಗ್ನಾ ಅರಿಕೆ
 ಮಾಡೋಣಅಂತ ಬಂದೆ, ಮಂಕಣ್ಣಮ್ಮ
 ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲಿನನ್ನೂ
 ಕೇಳಿ "ಅಷ್ಟೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಸಂಗತಿಯೇ"
 ಎಂದು ರಾಜ ಸುತ್ತಿ ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದ
 ಗೊಂಡನು. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ರಾಜನಿಗೆ
 ಧೈರ್ಯವೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು, ಮತ್ತೆ
 ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸಮದಿಯಾಗಿ, ಆ ಗಲ
 ಮೇಲೇರಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆಸಿ "ಎಲ್ಲಿ
 ಬಿತ್ತು ತಕ್ಕಡಿಗಳೇ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ರನ್ನು
 ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದಿರಿ
 ನೀವು? ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೋದ ಅವಳ

ಮಕ್ಕಳ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೋ, ನಾನು, ಆ ಎಳೆ
 ಕಂದಮ್ಮಗಳು ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿ
 ಕೊಂಡರೋ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕ್ಷಣಕಾಲ
 ಇದ್ದ ವರವಿಗೂ ತಿಳಿದು ಬಂದರೇನು? ನನಗೆ
 ಬೇಕು ನನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಣಕಾಲರೂ
 ವ್ಯತಿರ್ಯವನ್ನಾಗೆ. ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಬೇಗ
 ಬರುವ ಆಶೆಯೇನು? ದೇಗೋ ಏನೋ,
 ನೀವು ಹಿಂದಿರುಗುವರೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ
 ದೇಗಿರುತ್ತೋ... ದೇಗಿರುತ್ತೋ ಎಂದು
 ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಈ ಸೇನಿಕರು
 ಬಂದು ಹೋದ ಸಮಯ ಆ ಬಾಯಿಂದ ಈ
 ಬಾಯಿಂದ ಅಂತ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಇವು ಕುಸು ಚೇ
 ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ ರಾಗಗೆ ಮುಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ
 ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯತು ಆಕೆಗೆ.

| ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು?
 ಅವರು ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ಗಿಯೇ ಇವು ಬಿಟ್ಟರೆ?
 ಹೀಗಾದುದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯು
 ವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರುವ
 ತಿಂಗಳು ಓದಿ.]

ಪುಷ್ಪಗಿರಿ

ಬಹಳದಿನಗಳಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ವಾಸಂತವಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಪುಣ್ಯನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ಆಸಕ್ತಿ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತ ಕಡುಬಡವ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನ ಅಭಿಲಾಷೆ ನೆರವೇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಾಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು, ತನ್ನ ಬಬ್ಬನೇ ಮಗನಾದ ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು "ಅಪ್ಪಾ, ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ನನ್ನ ಜೀವನಾನದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ, ಪುಣ್ಯನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗಾದರೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯನದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆಮಾಡು. ನೀನು ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯು

ವುದು. ನನಗೂ ಮುಕ್ತಿಯೊರೆಯುವುದು." ಎಂದು ತನ್ನ ಕಡೇ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ದೇಹ ನೀಗಿದನು.

ರಂಗಣ್ಣ ಸಿತ್ತಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಸಾಲವೋಸೋಲವೋ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಸರಿ, ತಂದೆಯ ಕೊನೆಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು, ಮಗನನ್ನಿಕ್ಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಒಂದು ಜನ್ಮವೇ? ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಹೊರಟು ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನಾದರೂ ಸಹಿಸಿ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವರ್ತನಮಾಡಿ, ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವಂತೆ ರೈಲು ವಿಮಾನಗಳಿತ್ತೀ, ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಗೆ ಬರಲು? ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ವಾಟಬೇಕು. ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಹೊರಟ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗುವವರೆವಿಗೂ ಬದುಕಿರುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ.

ಕೆಲಗು ಕಥೆಯಿಂದ.

ಅದುದರಿಂದಲೇ 'ಕಾಶಿಗೆ ಹೋದವನೂ, ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋದವನೂ, ಮರಳಿಬಾರ' ಎಂಬ ಮಾತು ಗಾದೆಯಾಗಿತ್ತು.

ರಂಗಣ್ಣ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಹೊರಟನು. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಗ್ರಾಮದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ, ವಾಪಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವನ್ನೂ ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಾ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಗತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬಗೆ ಹೋಗಿಹೋಗಿ ಆತನು ಕಡವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ಪಿನಾಕಿನಿ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. "ಸರಿ, ಇದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ಅಸ್ಥಿಯ ಗಂಟನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ರಂಗಣ್ಣ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದ.

ಆತನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮತ್ತೆ ಗಂಟನ್ನು ಭುಜದಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂತಿದ್ದ. ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಪಿನಾಕಿನಿನದಿ ಉಕ್ಕಿಬಂದು ಆ ಮೂಟೆಯೆಲ್ಲವೂ ಒದ್ದೆಯಾಗಬಿಟ್ಟಿತು. ಸರಿ, ಆ ಒದ್ದೆಬಿಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಕಬ್ಬೋಣ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮೂಟೆ ಬಿಟ್ಟದ.

ಮೂಟೆ ಬಿಚ್ಚಿದರೆ ಅಸ್ಥಿಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ, ಅದರ ಬದಲು ಗೆಮಗಮ ಅಂತ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಬಿಳಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಂಗಣ್ಣ ಅಶ್ಚರ್ಯ

ಚಕಿತನಾದ. "ಆಹಾ, ಪಿನಾಕಿನಿ ಜಲ ಎಂತಹ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದು! ಕಾಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾ ಜಲದ ಮಾಹಾತ್ಮೆ ಎಂತಹದೋ ನಾನರಿಯೆ. ಆದರೆ ಈ ಪಿನಾಕಿನಿಯ ಮಹಿಮೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಲಭಿಸಿತು. ನಾನು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲಿಸಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ನಾನು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಘನೈನಾದೆ" ಎಂದು ಅಮಿತ ಆನಂದದಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತ ಪ್ರಸ್ಥಗಳನ್ನು ಪಿನಾಕಿನಿ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿ ಮನೆಕೆಡೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಅದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೋ, ರಂಗಣ್ಣ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳ ಒಂದು ಕೊಳನಾಯಿತು. ಆ ಕೊಳ ತುಂಬಾ ಸೌಕರ್ಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ

ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದವಸಗಳು ಸಹ ಒಂದು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ದವಸಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತುಂಬಾ ಒಡಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ದವಸಗಳು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಹೊರಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ತಲೆತಲನೆ ಹೊರೆಯುತ್ತಾ ಬರುವಾಗಿಯೂ, ಎಲೆವಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ತಾನಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ತನ್ನ ದವಸಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಾನೂ ಸಹ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ

ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ತಾತನ ಮುದುಕನು ಮಾಯವಾಗಿ ಯುವಕನಾದ.

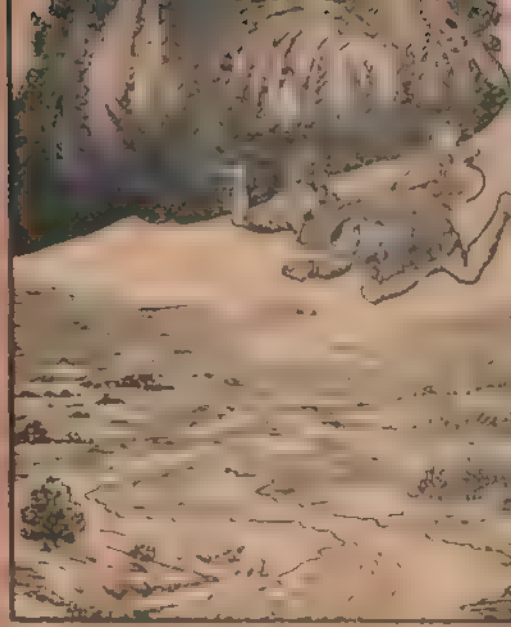
ಆದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಮಾಗಿ ಆ ಮುದುಕನ ಹೆಂಡತಿ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬುತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು, ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗೆಯನ್ನು ಆತನು ನಾತನಾದಿಸಲು, ಯಾರೋ ಪೋಕರಿತ ನೋಂದಿಗೆ ಸರಸವಾದುತ್ತಿರುವನೆಂದು, ಎದುರಿಸಿ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಳು. "ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಸ್ವಾಮಿ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾರೆಯಾ? ನಾನೇ ಸಲುವ ಮುದುಕ" ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನು ಆಕೆಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ದರದವನೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ. ಇನ್ನೇನು? ಹೊರಗೆ ಬರುವವಳಿಗೆ ಆಕೆ ರೂಪವತಿಯೂ, ಜನ ಸೇವಾ ಆಗಿದ್ದಳು. ಮುದುಕ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಡದಿ ಒಬ್ಬಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೂ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ಹೋದರು. ತರುವಾಯ ಕ್ರಮೇಣ ವಿಚಾರಿಸಲು ಹರಡಿ, ಪಿಪಾಸಿನಿ ಜಲವ ಮುಖವು ಎದುರಗೂ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಜಿಗಳು ಅಮರತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಕೆಲಕಾಲದ ತರುವಾಯ ಈ ಸುದ್ದಿ

ತ್ರಿಲೋಕಸಂಚಾರಿಯಾದ ನಾರದಮಹರ್ಷಿ
ಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ
ದಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸುಖಸುಖವಾದ ನಾರದರು, ಇಷ್ಟ
ಜನ ಅನುರಕ್ತ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೋಡಿಸುಖ
ಬಿಟ್ಟನೆ? ಊಹಾಂ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಈಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ
ಯಾವ ಏಳರಾದ ಶಾಸನ ವಿಧಿಸೋ?'
ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ನೆಟ್ಟಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ
ಪತ್ನಿ ರಕ್ತಿ ಹೋಗಿ ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು
ತಿಳಿಸಿದ.

“ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೊಳ ನೋ
ಹುಟ್ಟಿತು.” ಎಂದು ದಿಸ್ವಸ್ಥಿಯಿಂದ
ನೋಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮ. ಪುನಃ ಕೂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ಶಾಯಿಯ ದಾಸ್ಯವೆದುಕೊಂಡು ಗಮ್ಯಂ
ತನು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಅಮೃತವನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ದೇವೇಂ
ದ್ರನು ಅಡ್ಡಿಯಾದನಂತೆ. ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರ
ನಡುವೆ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಆ
ಹೊಡೆದಾಟದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತವೆಂದು ಒಂದು
ತುಳುಕಿ ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತೆಂಬ ಪುನಃ
ವಿಚಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ.

ನಾರದನು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಚುಚ್ಚಿಹೋಗಲು
ಅನುರಕ್ತ ಕೊಡುವಂತಹ ಕೊಳ ಭೂಲೋಕ
ದಲ್ಲಿರಲಾದದೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಯಿ
ವುಂಟಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹನು
ಮಂತನನ್ನು ಕರೆಸಿ “ಹನೂ, ಒಂದು ಸರ್ವತ
ತಂದು ಹಿಡಿಸಿಬಿಡುವವನು ಆ ಕೊಳವನ್ನು

ಮುಟ್ಟಿಸಿಮು” ಎಂದ. ಹೇಗಿದ್ದೇ ತಡ,
ಅಂದನೇಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಸರ್ವತ
ವೊಂದನ್ನು ತಂದು ಧರಾರನೆ ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ
ಹಾಕಿದ. ಅದರ ಆ ಹಿಡಿಸಿಯ ಬಲವಂತ
ಹನೋ ಏನೋ. ಹನುಮಂತನು ಬಿಡಿಸಿದ
ಸರ್ವತ ಕೊಳವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಬದಲು
ಚುಚ್ಚಿಸಂತೆ ನಿರಿಸವೇಳೆ ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ
ಟಂತೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅತನಿಗೆ ಏನೂ ತೋರದೆ
ನಾರದನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ
ತಿವನ ಕತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ತಿವನಿಗೂ ಈ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬುದ್ಧಿ ಹಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆ
ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪೈಕುಂರದತ್ತವೆ ವಿಸ್ತು
ವಿತ್ತಿಗೆ ನಡೆದು, ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನ

ಪ್ರೇರಿಸಿದಂತೆ ಆ ಜಗನ್ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿವೆನ್ನು ಕೇಳಿ "ನನಗೂ ಶಿವನಿಗೂ ಸಮಾಂತರ ಸಮಸ್ತಿಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಗೊಳಿಸಲಾರನಲ್ಲಾ ಈ ನಾರದ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬ್ರಹ್ಮ, ನಾರದರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ತರುವಾಯ ಶಿವಕೇಶವರು ಮಾನವರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾರ್ಯಾಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ಆ ಕೊಳವೆಯೇಳೆ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ವತವನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ ಶಿವನೂ, ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಕೇಶವನೂ ಅದುಮುತ್ತಿದ್ದು ಅಣಗಿಸಿದರು.

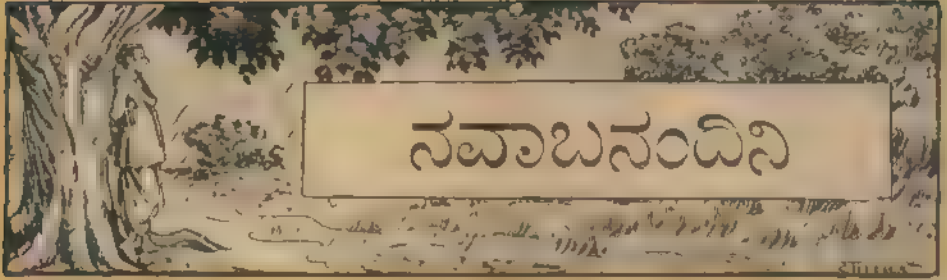
ಆಗ ಅವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆ ಸರ್ವತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉಳಿದು, ಕೊಳ ಮುಚಿಕೊಂಡಿತು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೂವಿನಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮಹಿಮೆಯಿತ್ತು ಓನಾಕನಿ ನದಿನೀರಿಗೆ. ಅಂತಹ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಂಜಕೇಯ

ಸರ್ವತ ತಂದು ಹಾಕಿದ. ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆ ಸರ್ವತಕ್ಕೆ 'ಪುಷ್ಪಗಿರಿ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಶಿವಕೇಶವರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರೇವರ್ಯಾಕದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ಆ ಸರ್ವತವನ್ನು ಅಣಗಿಸಿದರಾದುದರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ಅಲಯಗಳು ನೆಲೆಸಿ ಅದು ಈ ದಿನ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತೇತ್ರವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಭಾರಿ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಪ್ರೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವರು. ಇದೊಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಂತಹ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದರಿಂದಲೇ ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ಸ್ಥಾನಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ಕಡೆಗೆ ಹತ್ತು ಮೈಲಿದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಈ ಸಾರಿ ನೀವು ಅತ್ತಕಡೆ ಹೋದಾಗ ತಪ್ಪದೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ.

ನವಾಬನಂದಿನಿ

ಲಿಚ್ಚಿ, ರಬ್ಬಿ, ಕಾಳು, ದವ್ಡು, ಮೊಡ್ಡ, ಲಕ್ಕಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಡವರು. ಸೌದೆಮೊರೆ ಮಾತಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನಾ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಪಾವಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪಾವಲಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡಾಣೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕ ಎರಡಾಣೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಚಿಕ್ಕ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ಮದುವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾರು ಬಂದರೂ “ಮದುವೆಯಾದರೆ ನವಾಬನ ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿನಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. “ಪಾವಲಿ ಹಣಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದವ. ನವಾಬನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗ್ತಾನಂತೆ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಹಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚಿಕ್ಕ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾವಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರಾಣೆ ಗಳಿಗೆ ತಿಂಡಿತಿಂದು ಮಿಕ್ಕ ಒಂದಾಣೆ ಅಗಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಂದ ಇಸ್ತಿ

ಮಾಡಿದ ಬಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು. ಸಾಯಂಕಾಲ ವಿವಿಧಿಯಾದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ. “ಯಾರಯ್ಯಾ, ಒರಾಯಿರೋದು?” ಎಂದರೆ “ಅಮ್ಮ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಹೆವರಾಬಾದ್ ನವಾಬರ ಅಲೆಯಿಂದಿರಾದ ಚಿಕ್ಕ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ನವರು” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಪಕಪಕ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಜಜಿಮಳೆ ಹಿಡಿದು ಸೌದೆ ಗಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಮೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಲಕ್ಕಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಉಳಿತಾಯದ ಕಾಸು ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅರಳಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಳೆಗೆ ಆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಳ್ಳು ತುಂಬಾ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿತ್ತು ಅವನು ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ರಳಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಳ್ಳು ಕೆದಕಲು, ಅಗಸನೋ ಬೆರಳಿಗೆ ತಗುಲಿದಂತೆ ಆಯಿತು. “ಏನಪ್ಪಾ ಇದು?” ಎಂದು ಹಾಗೇ ಕುಳಿತು

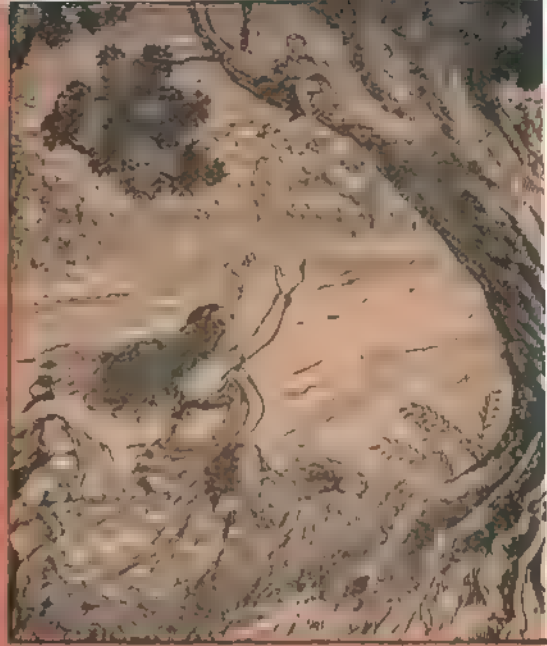

ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿಯೇ ಇವೆಂದು ಹಣ ಕಳುಹಿಸಿದ
ಅ ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪನು ಯಾರೋ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತ
ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಳು.
ಕಾಣಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಮರುಕಾಣಿಕೆ
ಕಳುಹಿಸುವದು ಮನೋಭಾವ. ಅದುವರಿಂದ
ಅವಳು ಸಮಾಜದ ನಾಯಕರನ್ನು ಬರಮಾಡ
ಕೊಂಡು, ತಿಳುವಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ನೇಯುತ್ತಾಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.
ಅವರು ನೇಯುತ್ತಾಕೊಂಡು ಬಂದ ಅ ತೆಲು
ನಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕರಂಡಕ
ದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಿತು. ಅಕೆ ಅದನ್ನು ವೆಚ್ಚಕೊಂಡು
ಅ ಕರಂಡಕವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ
ಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಅಂತಹ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಪೋಲಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಡುವುದು ಚಿಕ್ಕ
ಲಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ನೋಡು ಇಷ್ಟ. ಅದರೇ ಅವನ
ಅಭಿಮಾನದ ದೀಪಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು
ವಸ್ತ್ರ ಬೆಡ್ಡಿಗೆ ಮುಚಿಕೆ ಹಾಕಿ, ಕರಂಡಕ
ದಲ್ಲಿ, ಅ ಕರಂಡಕವನ್ನು ಈ ಸೂರಿ
ಸೂರಿನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳು
ತನ್ನ ಸ್ವಾಮ್ಯವರು ನೇದವೆಂದು ನಂಬಾ
ವಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ
ಸೂರಿನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ, 'ಈ ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪ
ಯಾರೋ ಸನಾಂತ ಮೊದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನ
ಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದರೇ ಇಂತಹ ಬೆಲೆಬಾಳುವ
ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೇಯಿಸಿ ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡ.
ಸ್ವಾಮ್ಯನು ಅಕ್ಕ ಕಕ್ಕಗಳನ್ನೂ ಹಿಂಟಿ

ಕೈಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಇವ ಮಗ್ಗನ್ನು ಕೆಳದರಿ
ಬಂದು ಕೂಡ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಕೂಡದ
ತುಂಬಾ ವರಹಗಳಿತ್ತು. ಅವನು ಅವನ್ನು
ನೋಡಿ ಅನಂದದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ನಿಜಗೆ ಅಗಸರನನ ನನಗೆ ಹಿಡಿದೋಗಿ,
ಅವನಿಗೆರಡು ವರಹಗಳನ್ನ ಕೊಡಿ "ಲೇ,
ಮಗುಗಳ, ಈ ಕೂಡವನ್ನು ಒತ್ತಿಕೊಂಡು
ಕೊಡಿ ಹೆದರಾಬಾದಿನ ನವಾಬರ ಮಗ
ನಿಗೆ ಕೊಡಿ. 'ಅ ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪನ ಚಿಕ್ಕ
ಲಕ್ಕಪ್ಪನವರು ಕಳುಹಿಸಿದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ.
'ಏಕೆ?' ಎಂದು, 'ಈವರೆದ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ'
ಅಂತಹೇಳಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಡು"
ಎಂದ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾಟಿ ಬಂದ ಅಗಸ.

ಹೆದರಾಬಾದಿನ ನವಾಬರ ಮಗನು ಆ
ವರಹಗಳಕೂಡವನ್ನು ನೋಡಿ "ಈವರೆದ

ಗಳನ್ನು ತರಬ, ಅವುಗಳನ್ನೇಲೆ ವರಹಗಳು
ತುಂಬಿದ ಚಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕನ್ನು
ನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಲಿಚ್ಛವಿಕ್ರಮಾಳಕ್ಕೆ ಆನೆಗಳೂ ಬಂದಿ
ಗಳೂ ಬಂದು ಹೋದುದನ್ನು ಊರವ
ರೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೇ ಹೊರತು ಯಾವನೂ
ನವೆದ ರಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಯದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ
ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕನ್ನು ಬಂದು ಚಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಎಸೆತ್ತೆಂಬ
ದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಅತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ
ಯೇ ನವಾಯಿಸುವನೆಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ
ಕಳುಹಿಸಿದ. ನವಾಯಿಸ ವುಗಳು ಆ ಹಗ
ನೋಟವಕೂಡಲೇ, ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋಣೆ ಸಿ
ಆಕೆ ಸುಖವಾರ ಸಮೀತ ಪೊರಟು ಲಿಚ್ಛ
ರೆಡ್ಡಿಮಾಳದ ಊರ ಹೊರಗೆ ಬೇರೆಮಾಡ್ಡ
ರಿಕಾಣೆ ಹಾಕಿದಳು.

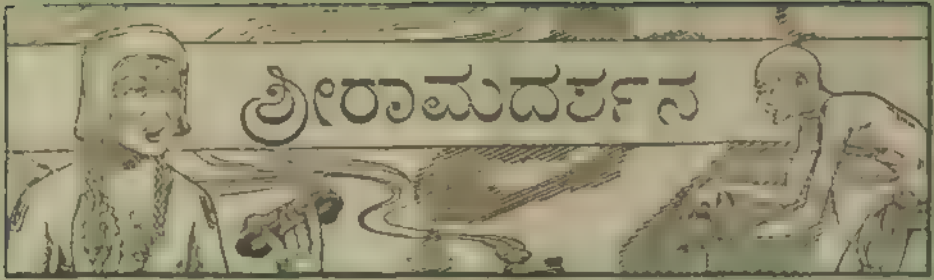
ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ನವಾಯಿಸುವಿಯು
ಬಂದಳೆಂದು ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕನ್ನುನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.
ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಆತ ಸುಖವಾರನನ್ನು ಬಂದು
ಅಡವಿಗೆ ಓಡಿಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಣಿ
ವರ. ದೇವಕನ್ನೆಯರು ಕೆಲವರು ತನ
ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ದಡದಮೇಲಿಟ್ಟು ಜಲಕ್ರೀಡೆ
ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕನ್ನು ಆ ಕಿರೀಟ
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮರಹತ್ತಿ ಕಣ್ಣು
ಕೊಂಡ. ಅವರು "ನೀನು ಏನು ಕೋರಿ
ಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವೆವು. ನಮ್ಮ ಕಿರೀ
ಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವು ನಮ್ಮ
ನಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೊಡ
ವ್ವಾ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಆಗ ಅವನು "ನವಗೆ ಒಂದು ಬೀವ, ನು
ಬಂದಿಗಾರದ ಕುಲಕಗಳನ್ನು ನೀರು ತು
ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟು ಊರಕ್ಕೆ ಬೇರಾದ್ದು ಮನ
ನವಾಯಿಸುವನೆಗೆ ಕಾಣು ಕೊಡುವೆನೋ" ಎಂದು
ಕೇಳಿ. "ನೀವು ಬಾರು" ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ
"ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕನ್ನುನವರು ಮರಿಮಾಡಿ ಕೆಲವರು"
ಅಂತ ಮೇಳ ಕೊಡಲುಹೋಗಿ" ಎಂದ.
ಅವಕ್ಕನವರು ಮೌನವಾದರು, ಅವರ ಕಿರೀಟ
ಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ. ಅವರು
ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕನ್ನುನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬೆ
ಮಾಡಿದರು. ನವಾಯಿಸುವನು ಆ ದೇವಕನ್ನೆ
ಯರನ್ನೂ ಆ ಬಂದಿಗಾರದ ಕುಲಕಗಳನ್ನೂ
ನೋಡಿ, ಅಕ್ಕಮುಖವು "ಅವನಾ! ಈ
ಲಕ್ಕನ್ನು ಬಾರೋ ದೇವಕಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಕಲೇ
ಕೊಟ್ಟು ನಾವೂ ನವಾಯಿಸುವನು. ವಾಗಿಲ್ಲ

ದಿವಲಿ ದೇವಕನ್ಯೆಯಿಂದರೇನು? ಆತನ ಪರಿ
ಚಾರಿಕೆಯರಾಗಿ ಬರುವುದೆಂದರೇನು?"
ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆ ದೇವ
ಪುರುಷನ ಸಂದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯ
ಎಂದಿಗೋ ಎನೋ ಎಂದು ಆಕೆ ಬೆಳಗಾಗುವ
ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮೊರಟುಹೋ
ದಳು. ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಬಂದಿಗಳದ ನವಾಬನ
ಮಗಳನ್ನು ಸಾಹಕಾರವಾಗಿ ಎಂದು ದಂ ನ
ಪಡೆಯೋಣವೆಂದಿದ್ದ ಲಚ್ಚರಿದ್ದಿ ಪಾಳದ ಪ್ರಜೆ
ಗಳಿಗೆ ಆಕೆ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿಯೇ ಹೊರಟು
ಕೋದುದನ್ನು ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ವಾಯಿತು. "ಇದೇನೋ ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪಾ,
ನಾವು ನೋಡುವಮೊದಲೇ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ."
ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆಗ
ಅವನು "ನಿಮಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಲು
ಅಮ್ಮೊಂದು ಕುತೂಹಲವಿದ್ದರೆ, ಒಪ್ಪಿ ತೋರಿ
ಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಮುತ್ತಿನ ಪ್ಲಕ್ಕಿ
ಯಲ್ಲ ಕೂರಿಸಿ, ಸಿಗ್ನೆಲ್ಲರೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ನಡೆಯಬೇಕು" ಎಂದ. "ಇಸಾ, ಇಸ್ತೇ
ತಾನೆ" ಎಂದು ಅವರು ನವಾಬನ ಮಗಳನ್ನು
ನೋಡುವ ಆತುರದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು

"ಲಚ್ಚರಿದ್ದಿ ಪಾಳದ ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪ ಮಹಾ
ರಾಜರು ವಯಮಾಚಿಸುವವರ, ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ
ಯಿರೋ ಸರಿಯರಿ" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬಾರಿ
ಸುತ್ತಾ, ಕೊಗುಸಾಗಿ ಪುಣಾಕು ಧರಿಸಿದ್ದ
ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಮುತ್ತಿನ ಪ್ಲಕ್ಕಿ ಕೈಯಲ್ಲ
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಆ ಹಂಗೂರ
ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಂತ ಸ್ತರವಿದ್ದ ನವಾ
ಬನ ಮಗಳು ಉಪರಿಗೆಯಮೇಲಿಂದ ಇಳಿ
ನೋಡಿ, ಮನಸ್ಸು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಸರಸರನೆ
ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು, ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪನ ಕೊರಳಿಗೆ
ಹೂ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ, ಉಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಪ್ಲಕ್ಕಿ ಕೆಳಗೆ
ಇಳಿಸಿ, ಭುವಿ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಲಚ್ಚರಿದ್ದಿ
ಪಾಳದ ಜನಗಳು ನವಾಬನ ಮಗಳು ಕೆಳಗೆ
ಬಂದು, ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತಮಗೆ
ತೋಚಿದಂತೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೇಲೆನೋಡಿ
ವರು. ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಅಂತ ಸ್ತರವಿದ್ದ ನವಾಬನ
ಮಗಳು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿದ್ದ
ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಿರು
ನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಕಪ್ಪ
ಕಾಣಿಸಿದ.

ಶ್ರೀರಾಮದರ್ಶನ

ಅಕ್ಕರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಲ್ಲಿ ತುಳಸಿದಾಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಮ ಭಕ್ತ ಇದ್ದನು. ಆತನು ಪ್ರತಿ ದಿನಸೂ ಸಮಾಸ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ರಾಮಾಯಣ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಮಹಾ ಭಕ್ತನೂ ಹೌದು. ಆತನು ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗಿಲ್ಲಾ ರಾಮಾಯಣ ಕತೆಯೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಹಾಗೆ ಕೇಳಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಮುದುಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಲೂ ಮೊದಲೇ ಸಭೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಹರಿದ ತುಂಡು ಅಂಗವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು, ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ತುಳಸಿದಾಸನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ಅರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಿಗಡೆಗೆ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ನೃಪ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ತಂದು ಆತನ ಚೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಸುರಿದು "ಸ್ವಲ್ಪ

ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ವ್ಯಾಮಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ಪುರಾಣ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ತುಳಸಿದಾಸನು ತನ್ನ ರಾಮಾಯಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ, ಚೆಂಬನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಚೆಂಬಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಳಿ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಸುರಿದು ಹೋಗುವುದು ನಾಡಿಕೆ. ಹೀಗೇ ಬಹಳ ದಿನ ಕಳೆಯಿತು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಆತನು ನಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಆ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ನೀರು ಸುರಿದು ತನ್ನ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ "ಅಯ್ಯಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು" ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೂಗಿದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

'ಮನುಷ್ಯ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೂಗುವರು?' ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ, ತುಳಸಿದಾಸ ನಿಂತುಬಿಡಲು, ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಮರದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದುಬಂದು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ತುಳಸಿದಾಸ ಭಯಪಡಲು "ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನೇನು ಭಯಪಡ

ತೆಲುಗು ಕಥೆಯೆಂದ.

ಬೇಡ. ನಾನೂ ಸಹ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಮೂಢಿಕನು. ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಡೆದು, ಸಾಧು ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸೆಗೂಳಿಸಿದುದರಿಂದ ಈ ಭೀಕರ ರೂಪ ನನಗೆ ಬಂತು. ಸರಿ, ನನ್ನ ಕತೆ ಒತ್ತೊಟ್ಟಾಗಿರಲಿ. ನಿನಗೇನು ವರ ಬೇಕೋ ಕೇಳೋ" ಎಂದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ.

ತುಳಸಿದಾಸನು ಆತ್ಮಯೋಗೋಂದು "ಅಯ್ಯೋ, ಎಂತಹ ಮಾತು ಆಡಿದೆ. ನನಗೆ ಯಾವ ವರವೂ ಬೇಡ. ಆದರೆ ನನ್ನವೇಳೆ ನಿನಗೆ ದಯೆಯುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಸು, ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

"ದಯೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಒರೆಯಿಲ್ಲ. ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಒಣಗುತ್ತಿರುವಾಗ ದಿನಾಲು ನೀನು ಇಷ್ಟು ನೀರು ಕುಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ. ಈ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡ

ಬೇಕೆನ್ನಿಸಿ, ವರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ.

ಅದಕ್ಕೆ ತುಳಸಿದಾಸ "ಮಹಾತ್ಮನೇ. ನನಗೆ ಯಾವ ಕೋರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ರಾಮ ಭಕ್ತ. ಚರಕಾಲವೂ ರಾಮಾಯಣ ಹೇಳುತ್ತಾ, ರಾಮನಾಮ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಜೀವಿಸ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೂ ಇನ್ನೂ ಆ ಶ್ರೀರಾಮನ ವರ್ತನ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ವರ್ತನ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಬೇರೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ." ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಭಿಲಾಷೆ ಬಯಲುಮಾಡಿದ.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತೇ ಹೊರಡಿಲಿಲ್ಲ. "ಅವ್ವಾ, ನಿನ್ನಂತಹ ಭಕ್ತನು ಬಯಸಬೇಕಾದ ವರವೇ ಅದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಿರುತ್ತಾಹ ಪಡಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ದೇವರ ವರ್ತನ ಮಾಡಿಸ ಲಾರೆಂದರೂ ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲ ಮಹಾನುಭಾವನನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. ಆತನನ್ನು ನೀನು ದಿನಾಲು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುವೆ" ಎಂದ. "ಯಾರೂ ಸ್ವಾಮಿ ಆತ" ಎಂದು ಆತುರ ದಿಂದ ಕೇಳಿದ ತುಳಸಿದಾಸ.

"ನೀನು ಪುರಾಣ ಪಠಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಭಕ್ತಿಕ್ರವ್ವೆಯಿಂದ ಬಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡಸುವೆ ನಿನಗೆ ನೀರು ತಂದುಕೊಡುವ ಆ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಯಾರೆಂದು ನಿನ್ನ ಊಹೆ? ರಾಮ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರನಾದ ಹನು

ಮಂತನೇ ಆತ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ತುಳಸಿದಾಸ ಅವರಿನು ಆತನಿಂದ ಹೊಂದಿ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪಾಶಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ. ಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಭೀಕರ ರೂಪವು ತೊಲಗಿ, ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಗಂಧರ್ವಪುರುಷನಾದ.

"ಮಹಾತ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ರೂಪ ನನಗೆ ಬಂತು. ನಾನೇ ಅದೃಷ್ಟವಂತ. ನಿಮ್ಮ ಗುಪ್ತಕಾರ ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಕೆಲಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಿನಗೆ ಶೀರಾಮನ ಕಟಾಕ್ಷವು ಲಭಿಸುವುದು. ನನಗೆ ಅಶ್ವನೇ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಪರಿಸರ ವಿಧದಲ್ಲಿ ತುಳಸಿದಾಸನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ, ಅದೃಶ್ಯ ನಾದನು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ತುಳಸಿದಾಸನು ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆತನ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೇಳುವ ಆ ವೃದ್ಧನಕಡೆಗಿತ್ತು. ಬೇಗ ಹರಿಕಥೆ ಮುಗಿಸಿದ ಆ ರಾತ್ರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಮುದುಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೂ ಸಹ ಆ ಸ್ಥಳ ಬಿಡುವ ಮೊದಲು "ಎನು ದಾಸರೇ, ರಾಜ ಕಾರ್ಯವೇನಾದರೂ ಇತ್ತೇ? ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆಗ ತುಳಸಿದಾಸನು ಆತನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಡು "ಅಣ್ಣಾ, ರಾಜಕಾರ್ಯವೇ

ಇತ್ತು. ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಪ್ರಭುವಾದ ಶೀರಾಮನ ದರ್ಶನವನ್ನು ನನಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ನನಗೆ ಕೃತಿಕೊಂಡಿದೆ. ನೀನು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಶೀರಾಮ. ಆತನನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸು" ಎಂದು ಬಹು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಅಂಜನೇಯನು ಕಿರು ನಗೆ ಬೀದುತ್ತಾ "ಹೀಗೆ ವೇಷ ಹರಿಸಿದರೂ ಈತನಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತೆಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಕೊಂಡು, "ಸರಿ, ನೀನು ಹೋಗು. ಸ್ವಾಮಿ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ದರ್ಶನವಾದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ತುಳಸಿದಾಸನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ

ಬಿಡಿತವಾಗ ಜೊಂಪು ಹಿಡಿಯಿತು. ಆ
ನಿಶ್ಚಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನಸು. ಆತನಿಗೆ
ರಾಮಚಂದ್ರನು ಸೀತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ
ಕತ್ಯವಣಿ-ದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದನು. ತುಳಸಿ
ವಾಸನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮೇರಿ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು
ತುಳಸಿದಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು “ಭಕ್ತಾ,
ನಾನನ್ನು ಹೊರತಕ್ಕವನಲ್ಲ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ
ಮಾಡಿದ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸೀತಾದೇವಿ “ಆರ್ಯನೇ,
ಈತನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ
ಮಾತನ್ನು ಮರೆತಂತಿದೆಯಲ್ಲ” ಎಂದು
ಚ್ಚಾಪಕ ಮಾಡಿದಳು.

“ಎನಪ್ಪಣೆ ತಾಯಿ” ಎಂದು ಆತನ
ದಿಂದ ಕೇಳಿದ ತುಳಸಿದಾಸ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸೀತಾದೇವಿ “ತುಳಸಿದಾಸ”
ವಾಲ್ಮೀಕಿಬರೆದ ರಾಮಾಯಣ ಸಂಸ್ಕೃತ
ವಲ್ಲವೆ. ಆ ಭಾಷೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥ
ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ರಾಮಾ
ಯಣವನ್ನು ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ”
ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ, ಆದಂಪತಿಗಳು ಅದ್ವೈತ
ವಾಗವೂ ತುಳಸಿದಾಸನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಆಗು
ವುದೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಸಂಭವಿಸಿತು.

ಸೀತಾರಾಮರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾ
ವಹಿಸಿ, ತುಳಸಿದಾಸನು ಕೂಡಲೇ ತಾಳೆಗರಿ,
ಘಂಟಾಗಳನ್ನು ತಂದು, ರಾಮಾಯಣವನ್ನು
ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದ.

ರಾಮಾಯಣದಂತಹ ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಪಾಂತತೆ
ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಆ ರಾಮದಿಟ್ಟು
ತುಳಸಿದಾಸ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ.
ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಸಂಹಿತರೆಷ್ಟೋ
ಮಂದಿ ಇರುವರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ
ಬೆಳಸಿ, ತಾನು ಬರೆದುದನ್ನು ಆಯಾದಿನವೇ
ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಕೆಲವರು “ಎಲ್ಲ
ರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು
ತೋರಿಸಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ತುಳಸಿ
ದಾಸ”, ನೀನು ಧನ್ಯ, ಧನ್ಯ” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು “ರಾಮಾ
ಯಣ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು
ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆ ಅದು

ಅವನಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ದೂರು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಾದರೇನು? ತುಳಸಿವಾಸನ
ಕೀರ್ತಿ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಹರಡಿತು.

ಹಿಂದು ದಿನ ತುಳಸಿವಾಸನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ
ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಬಂದು ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡಿದಳು. ಆತನು ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ 'ಧೀರ್ಘಸುಮಂಗಳೇ
ಭವ! ಪುತ್ರಸೌಖ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿರಸ್ತು' ಎಂದು
ಆಕೆಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ತನ್ನ
ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದ.

ಆಕೆ ಅನಂದಪಡುವ ಒದಲು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ
ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದಳು. ಆಗ
ಆತನು ಬಗ್ಗಿಸಿವ್ವ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ
"ಏನು ತಾಯಿ, ಏಕೆ ದುಃಖಪಟ್ಟಿರುವೆ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅವಳು ಆಕೆ "ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಸತಿ ಈ
ಪ್ರಾತಃಕಾಲವೇ ತೀರಿಹೋದಳು. ಶವವನ್ನು
ಗುಂಗಾನದಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದಳು. ನಾನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಸಹ
ಗವನ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾ, ಮಹಾತ್ಮ
ರಾದ ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಹೋಗೋಣ
ವೆಂದು ಬೃದೆ" ಎಂದಳು,

ಆತನು ನಿರ್ಭಾಂಕನಾದನು. "ತಾಯಿ,
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ನನ್ನ ಜಾಯಿಂಡ ಆರೀತಿ
ಆಡಿದ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ
ಎನಿಸುಳು. ರಾಮನು ಎಂದೂ ಆಡಲ್ಪಿ
ದವನ್ನೂ ನನ್ನ ಜಾಯಿಂಡ ಮಾಡಿದ ಈ
ಮಾತಗಳೂ ಸಹ ಸನ್ನಿಗೃಹವಂತಿಲ್ಲ. ನೀನು

ಗುಂಗಾನದಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶವವನ್ನು
ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ, ನೋಡುವಾ"
ಎಂದ.

ಆಕೆ ಬೇಗ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಸತಿಯ ಶವ
ಮೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಳು.

ತುಳಸಿವಾಸನು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು
ಭಜಿಸಿ "ಕೃಷ್ಣಾ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯಾಗಿ
ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವ ನೀನು.
ನನಗೆ ಅಪಾಧ್ಯವೆನ್ನಿಸುವುದು ಏನಿದೆ? ಈತ
ನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಣಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು
ಉಳಿಸು, ತಂದೆಯೇ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಆತನ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಸತ್ತಿರುವಾಗಲೇ
ಆ ಶವವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಿಯಮಿತ ಎಚ್ಚರ
ಗೊಂಡಂತೆ ಎಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಸ್ತ್ರೀ
ಶವವು ಉಳಿದ ಅನಂದವಿಂದು ಬಗೆಬಗೆ

ಯಾಗಿ ತುಳಸಿದಾಸನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಈ ವಿಷಯ ಅಕ್ಷರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತನು: ಒಡ್ಡೋಲಿಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾ ವೇಳೆ ಪಂಡಿತರೆದುರಿಗೆ ತುಳಸಿದಾಸನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ತುಳಸಿದಾಸನೆಂದರೆ ಸಹಸ್ರದ ಆ ಪಂಡಿತರು “ಆತನಿಗೆ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮಣ್ಣೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ. ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲ; ಈಗ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಅಪವಿತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾನಿಯುಂಟಾಗುವದೋ ಏನೋ” ಎಂದು ಅಸೂಯೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ಬಾದಷಹನು ತುಳಸಿದಾಸನನ್ನು ಒಂಮಾಡಿ “ಏನಯ್ಯಾ, ನೀನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾಡುವಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಂತೆ. ಸತ್ತುಹೋದವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದೆಯಂತೆ, ನಿಜವೇ?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

ತುಳಸಿದಾಸನು “ವ್ರಭೂ, ನಾನು ಅಲ್ಲ. ಶೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ಬದುಕಿಸಿದ ಆತನನ್ನು” ಎಂದ.

“ಏನು, ಶೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ! ಎಲ್ಲಿ, ಆತನನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸು. ಸುಳ್ಳುಸಳ್ಳು ಅಡಿದೆಯೇಂದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದ ಬಾದಷಹ.

ತುಳಸಿದಾಸ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಅನುವಾಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಾದಷಹನು ಭಟರನ್ನುಕರೆದು “ಆ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಯಾರೋ ನನಗೆ ತೋರಿಸುವವರೆವಿಗೂ ಈತನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಗೊಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಸಿಸಿ, ಹೊರಟುಹೋದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಮೇಲೆ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಸಂಗಡ ತಂದ ತಾಳೆಗರಿ, ಘಂಟಾ, ಆತನ ಕೈಗೆಕೊಟ್ಟು, “ದಾಸ, ನೀನೇನೂ ಬಂತೆ ಪಡಬೇಡ. ನೀನು ರಾಮಾಯಣ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೋ. ಬಾದಷಹನನ್ನು ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಘೈಯು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ದಿಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಾವಷಹನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕಪಿಗಳಿಂದ, ಕೋಡಗಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದವು. ಒಂದು ಮನೆಯಮೇಲಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಂಚಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದು ಕಾಯಾಗಲೀ, ಹಣ್ಣಾಗಲೀ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ವಾದ ಜಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪರಚು ತಿದ್ದವು ಕೋತಿಗಳು. ಯಾರು ಏನು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೂ ಉಳಿಸದೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗು ತಿದ್ದವು.

ನಾಲ್ಕುಜನ ಸೇರಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹಠಾತ್ತನೆ ಒಂದು ಕೋಡಗ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಬೆದರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಬಾವಷಹನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲೂ ಕಪಿಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ನಾಲ್ಕು ಭಾರಿ ವಾನರರು ಬಂದು ಆತನು ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಂಚವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ದಫಾರವೇಬೀಳಿಸಿದವು. ಆತನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಂಡುದಾದರೂ ಏನು? ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಕಪಿಗಳ ಸಮೂಹ. ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿದ್ದರು.

“ಏನಿದೆಲ್ಲಾ” ಎಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು, ಮಂತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು “ಪ್ರಭೂ, ಸಾಧು ಪುರುಷನಾದ ತುಳಸಿದಾಸನನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಈ ವಾನರಸೇನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ” ಎಂದ.

ಅಕ್ಷರ ಬಾವಷಹನು ತಕ್ಷಣ ತುಳಸಿದಾಸ ನಿಜ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಮಹಾತ್ಮಾ, ನನ್ನಿಂದ ಅಸರಾಧವಾಯಿತು. ಈ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಮಾಡಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ತುಳಸಿದಾಸನಿಗೆ ಕಪಿಗಳ ಅವಾಂತರವೇ ತಿಳಿಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದ್ದ. ಅದೇಲ್ಲ. ಕಪಿಗಳೂ ಸಹ ಅತ್ತಕಡೆ ಸುಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಏನು. ಕಪಿಗಳೇ” ಎಂದು ಆತನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ, ವಾನರ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿ ನಂತರಂತೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಳಿ ತಿದ್ದವು.

ಅನಂದಭರಿತನಾದ ತುಳಸಿದಾಸನು ಅಕ್ಷರನೊಂದಿಗೆ “ಪ್ರಭೂ, ನೀನಂತಹ

ಅಸ್ಪಷ್ಟವಂತೆ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ದರ್ಶನ
ನಿನಗೆ ಲಭಿಸುವುದು. ಆತನ ಬರವಿಕೆಯನ್ನು
ತೀರಿಸುವುದು ಈ ಕವಿಗಳ ಬಂದಿವೆ...
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಇಂತಹ ಸೇನೆಗಳು
ಎಷ್ಟತ್ತರಡು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದೇ
ಬಂದಿದೆ. ಆ ಎಷ್ಟತ್ತರಡು ಸೇನೆಗಳೂ
ಬಂದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಸೀತಾ
ದೇವಿಯನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನರನ್ನೂ,
ಹನುಮಂತನನ್ನೂ, ಸುಗ್ರೀವ ಪಿಂಗಳನ್ನೂ
ರನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವನು.
ಯಾವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೂ ಲಭಿಸದ ಪುಣ್ಯ ನಿನ್ನ
ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೊರೆಯಿತು ಬಿಡು" ಎಂದು,
ಬಾದಷಹನ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ತನಗೂ ಸಹ ಆ
ದೇವದೇವನ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಸಂ
ತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಹೋದ.

ಅಶ್ವರನು ಮಾತ್ರ ನಡುಗಿದ "ಒಂದು
ಸೇನೆಯಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಲ್ಪಕಲ್ಪೋಲ
ಸದೆಯಿತು. ಮಿಕ್ಕ ಎಷ್ಟತ್ತರಂದು ವಾನರ
ಸೇನೆಗಳು ಬಂದರೆ ಗತಿಯೇನು?" ಎಂದು
ಅತನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು.

ಬಾದಷಹನು ತುಳಸಿದಾಸನ ಪಾದಗಳ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು. "ಮಹಾತ್ಮಾ, ಆ ಸೇನೆಗಳೂ
ಬೇಡ. ರಾಮನೂ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ
ಕೋತಿಗಳನ್ನು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳು. ನಿನಗೆ
ಪುಣ್ಯವಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಗೋಗರಿದ.

ತುಳಸಿವಾಸನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿ
ಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಕೋತಿಗಳೂ ಕೋಡಗಗಳು
ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಾಂಸವಾದವು.

ಬಾದಷಹನು ಅಂದಿನಿಂದ ಸಾಧುಗಳನ್ನು
ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸ ಕೂಡದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ
ಕೊಂಡ. ತುಳಸಿದಾಸನನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿ
ಯಶಸ್ವಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆ ಕಳು
ಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ
ತುಳಸಿದಾಸನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿರ ರಾಮಾಯಣ
ವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆದು, ಕೆಲಕಾಲ
ವಾದಮೇಲೆ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿ
ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದನು. ಆತನು
ದೇಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಹಿಂದಿರ ರಾಮಾಯಣ
ದಿಂದ ತುಳಸಿದಾಸನ ಕೀರ್ತಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ
ಉಳಿಯಿತು.

ಲೋಕೋಪಕಾರಿ

ವೈಕುಂಟರಾಯರು ಕಾಶಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲ ನೆಯ ಬಾರಿ. ರೈಲು ಮದರಾಸು ಸ್ಟೇಷನ್ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಲಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಒಂದೇ ಯೋಚನೆ. "ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು?" ಎಂದು. ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಯವರೆವಿಗೆ ಬರುವವರು ಯಾರೂ ಕಾಣ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊಗಲ್ ಸರಾಯ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತ ವೈಕುಂಟರಾಯರಿಗೆ ಜೊತೆ ಸಿಕ್ಕಿದ. "ನೀವೇನೂ ಯೋಚಿಸ ಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮದರಾಸು ಕಡೆಯವನೇ ಒಬ್ಬಾತ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದ ಆತ.

ಕಾಶಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಸ್ನೇಹಿತ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ. ಅವರಿಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೊರಟರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮೊದಲನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಆ ಸ್ನೇಹಿತ "ಇವೇ ಸಾಮಿ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮನೆ. ನೀವು ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ನಾನಿನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ವೈಕುಂಟರಾಯರು "ಇದನ್ನು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಯವರಿಗೆಕೊಡಿ" ಎಂದು ಏನು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನೊಟ್ಟೊಂದನ್ನು ಕೊಡಲುಹೋದರು ಆ ಸ್ನೇಹಿತ ಅವನ್ನು ಇಸುಕೊಳ್ಳವೆಯೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಈ ಹೊಸ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಈರಿತ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಆ ಅಸರಿ ಚಿತ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಮತ್ತು ಹಾಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟುಕೊಡಲೇ, ಯುಷಿಯಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು "ದಯಮಾಡಿಸಿ, ದಯಮಾಡಿಸಿ, ರಾಯರೇ" ಎಂದುಎದುರಾಗಿಬಂದು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ವೈಕುಂಟರಾಯರು ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ, ತಮಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಆ ಅಸರಿಚಿತ ಸ್ನೇಹಿತನ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ "ಅಲ್ಲಿನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಕೇಳುವುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿ" ಎಂದರು.

"ನನ್ನ ನಿಜಗಾಧ ಹೆಸರು ರಾಮಕಾಠಂ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಜನ ನನ್ನನ್ನು 'ಲೋಕೋಪಕಾರಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಎ.ದ

ಸಹಸ್ರಕವಿಗಳ ಸಂಘಟನೆಯ ಸಂವತ್ಸರ

ದಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಹಾಗೇ ಉರೋಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಒಂದು ಬೀಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಬೆಟ್ಟಗೆಯ ಬೀಗವನ್ನು ಕೋಣೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದ.

ಅವರು ಉಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತುಸ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದರು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ವಲ್ಪ ತಂಪಾದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಉರೋಳಿಗೆ ಹೋದರು. ವೈಕುಂಟರಾಯರು ತಮ್ಮ ಬೆಟ್ಟಗೆಯ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಕೋಣೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡರು. ಅದರ ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೂ ಅಗಲವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟೇ ಹೊರಟ.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಉರೋಳಿಗೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಕೂನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೀಗದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಒಳ್ಳೆಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಬೀಗ ಒಂದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು ವೈಕುಂಟರಾಯರು. ಕತ್ತಲಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಮನೆ ಸೇರಿದರು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ವಸ್ತುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತೋರಿತು ವೈಕುಂಟರಾಯರಿಗೆ. ಅತಿಥಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲೋಕೋಪಕಾರಿ, ಅದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವೈಕುಂಟರಾಯರ ಹಣ ಒಂದು ಬಿಡಿಕಾಸಾದರೂ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಎಲ್ಲ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಇದಕ್ಕೆ ವೈಕುಂಟರಾಯರು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಗೊಂಡರು.

ರಾಸಿನವನೇ ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನಗಳೆಂದರೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಬೆಟ್ಟಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಮ್ಮವರೆಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ‘ಲೋಕೋಪಕಾರಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು” ಎಂದ. ಆ ತರುವಾಯ ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ವೈಕುಂಟರಾಯರಿಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಈ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದ.

ವೈಕುಂಟರಾಯರು “ಮತ್ತೆ ಬೀಗ?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಪಕಪಕನೆ ನಗುತ್ತಾ “ಹ್ನಮಿಸಿ. ಬೀಗದ ಅಗತ್ಯವೇ ನನಗಿಲ್ಲ. ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದೇ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದರೂ ಒಂದು ಪೊರಕೆಕಡ್ಡಿ ಸಹ ಹೋಗುವು

ಚಂದಮಾಮು

ಇನ್ನು ನಾಳೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗ ಬೇಕೆಂದು
ಪ್ಲಾಟ್ ನೈಕುಂಟರಾಯರು “ ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ
ಸಹಾಯ ಈ ದಸ್ತ ವಿದುವವರಿಗೋ ಮರೆಯ
ಲಾರೆ. ನೀವು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ, ನೀವು
ಕೋರಿದ ಅದರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರಿ...” ಎಂದ.
ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಲೋಕೋಪ
ಕಾರಿ “ ಏನು! ಹಣ ಕೊಡಲೇಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ?
ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಸೇವೆ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ
ಕೋರುತ್ತೆ. ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಾನು ಅಂತಹವನಲ್ಲ.
ನಿಮ್ಮದು ಒಂದು ಕಾಸಾದರೂ ನನಗೆ ಬೇಡ.
ಕೇವಲ ಲೋಕೋಪಕಾರವೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ
ಗುರಿ” ಎಂದ.

ನೈಕುಂಟರಾಯರು “ ಮನ್ನಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ.
ಒಂದು ವಾರ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡವಿದ್ದೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನ
ನೋಯಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಒಂದು ಸೂರು
ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲೇ
ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ವಿನಿ
ಯೋಗಿಸಿ” ಎಂದರು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ.

“ ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಅದೇರೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ”
ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇವ ಒಂದು ಹುಂಡಿ ತೋರಿ
ಸಿದ. ನೈಕುಂಟರಾಯರು ರೂಪಾಯಿಯ
ನೋಟೊಂದನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು.

ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರಿಬ್ಬರೂ
ಊರೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೊನೆಯ ಸಾರಿ
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕತ್ತ
ಲಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ನೈಕುಂಟರಾಯರು ಕೋಣೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು
ನೋಡಿದರೆ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವಾದರೂ ಏನು?
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿದೆ. ಬಟ್ಟೆ
ಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿಯೇನೋ ಇದ್ದವು,
ಆದರೆ ಹಣ ಒಂದು ಕಾಸಾದರೂ ಕಾಣಸ
ಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನರಲ್ಲಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಸಹ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು “ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲ
ಇದೆತಾನೇ” ಎಂದ.

“ ಊಂ, ಸಾಮಾನೇನೋ ಇದೆ. ಆದರೆ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಹಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಬೀಗ
ಹಾಕಿದಂತೆಯೇ ಇತ್ತು” ಎಂದರು.

“ ಏನು! ಹಾಕಿದ್ದ ಬೀಗ ಹಾಕಿದಂತೆಯೇ
ಇತ್ತೇ? ಆ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳು ಯಾರೋ
ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಡಕೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ

ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ, ಅದರ ಎಂದೂ ಒಂದು ಪೂರಕಕ್ಕೆ ಸಹ ಕಳು ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಾಮಾನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಬಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಗಾಗಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತಾಪವಾಗುತ್ತಿದೆ" ಎಂದ. "ಏನು ಮಾಹೋದರ ರಾಜ. ನಾನು ವೆತನವನ್ನು ನನ್ನ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳು ಬಿಡಿ" ಪ್ರೋಲೀಸಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡೋಣವೇ" ಎಂದರು ವೈಕುಂಠರಾಯರು.

"ನಿಮ್ಮದೊಂದು ಭಾಂತ್ಯ, ಎಲ್ಲೋ. ಕೊಡ ಸಾಮಾನು ಮತ್ತೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಂದ್ರೆ... ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡಲೇನು ಈ ಕ್ಷಣ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಥಾ ಪ್ರಯಾಸ. ನನ್ನ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ನಾನೇನೋ ದೂರು ಕೊಡೋಲ್ಲ. ಹೋದ ವಸ್ತುಗಳು ನನ್ನವಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ. ಹಾಗೆದರೆ ನಾನುಮೇಗೆ ಮನೆ ಸೇರಲಿ ಅಂತ ನೀವು ನೋಳುವರೇನೋ ಹುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಹಾಕಿದ ಹಣ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಿಡಿ, ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ" ಎಂದು ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಹುಂಡಿಯಿಂದ ನೂರು

ರೂಪಾಯಿಯ ನೋಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಡಲು ಹೋದ. ವೈಕುಂಠರಾಯರು ಅಡ್ಡಿಬಂದು "ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಾಂದ್ರೆ, ಪ್ರಯಾಣದ ಕರ್ಚು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ ಸಾಕು" ಎಂದರು.

"ನಿಮ್ಮಷ್ಟ" ಎಂದು ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ನಲ್ಲತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು, ವೈಕುಂಠರಾಯರನ್ನು ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಸಾಗಹಾಕಿದ.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ವೈಕುಂಠರಾಯರು ಪೇಸರು ಓದು ತಿದ್ದಿ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಣಿಸಿತು. "ಕಾಶಿ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಮೋಸ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಒಂದ 'ಲೋಕೋಪಕಾರಿ' ಗುಂಪಿನ ದೃಷ್ಟಿಗಿರಿ! ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಶಿಕ್ಷೆ" ಎಂದಿತ್ತು. ಸುದ್ದಿ ಪೂರ್ತಿ ಓದಿದ ತರುವಾಯ, ಮೊಗಲ ಸಾರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಪರಿಚಯ ವಾದ ಆ ಸ್ನೇಹಿತ, ಬೀಗದ ಅಂಗಡಿಯಾತ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜನ ಒಂದು ಗುಂಪೆಂತಲೂ, ಆ ಗುಂಪಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾಯಕ ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಯೆಂತಲೂ ವೈಕುಂಠರಾಯರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕರು.

ಪ್ರಾಣಿ ದಯೆ

ಬುದ್ಧಭಗವಾನನು ಅನತರಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸವರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಬಾಣವಿಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಗುರಿತಪ್ಪದೆ ಹೊಡೆಯುವ ನಿಶಿತ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಇತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, “ನನ್ನಂತಹ ಬೇಟೆಗಾರನು ಈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಅಹಂಕಾರವೂ ಸಹ ಇತ್ತು. ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯ ವರೆಗೂ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ಅವನ ಕೆಲಸ. ಆ ಬೇಟೆಯೆಲ್ಲಾ ಮಾಂಸವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅಂತಹ ಅಂದರೆ ಆದ್ದು. ಬಾಣದೇಟೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಜಂತು ವಿಲವಿಲ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಅವನಿಗೊಂದು ಆನಂದ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಬುದ್ಧಭಗವಾನನು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ನಾವೂ ನೀವೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸವರನೆಂದಿಗೆ ‘ಎಲೋ, ಆಯ್ಯಾ, ಏನಿದು ಕೆಲಸ?’ ಎಂದು ಗದರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಬುದ್ಧದೇವನ ಸ್ವರೂಪ ಅದಲ್ಲ. ಯಾರು

ಯಾವ ತಪಸ್ಸೇ ಮಾಡಿದರೂ ‘ಇದು ತಪ್ಪು’ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಏಂದು ದಿನ ಸವರನು ಯಥಾಸ್ಥಕಾರ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಅತನೂ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಸವರನಂತೆಯೇ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಎದುರಾದ. ಸವರ “ಯಾರಯ್ಯಾ ನೀನು?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನೊಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸವರ” ಎಂದ ಬುದ್ಧ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಿಜವಾದ ಸವರನಿಗೆ ಕೋಪದೊಂದಿಗೆ ಆತ ಯುಧವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ‘ನನ್ನ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಭೂವ!’ ಎಂದು ಕೊಂಡು ‘ಸುಮ್ಮನೆ ದಪ್ಪವುಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಯಿತೇ? ನನಗಿರುವ ಜಾಕಜಕ್ಕತೆ, ಕೌಶಲ್ಯ ಇರಬೇಕು ನಾನು ಎಷ್ಟೇ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ ಜಿಂಕೆಯನ್ನಾದರೂ ಒಂದೇ ಶರದಿಂದ ಗುರಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ಹೊಡೆಯಬಲ್ಲೆ. ನೀನೂ ಆ ರೀತಿ ಹೊಡೆಯುವೆಯಾ?’ ಎಂದ.

ಹೊಸ ಬೇಟೆಗಾರ ತಿರುನಗೇನಕ್ಕೆ
“ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ, ಒಂದೇಟಿಗೆ
ನೂರಾರು ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಬಲ್ಲೆ”
ಎಂದ.

“ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಬೇಡ,
ಜಂಬದ ಕೋಳಿ” ಎಂದು ವಕಸಕ ನಗಲು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

“ಬಡಾಯಿ ಅಲ್ಲ, ನಿಜ. ನೋಡುವೆ
ಯಂತೆ ಬಾ” ಎಂದು ಸಂಗಡ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹತ್ತುಮಾರು ಹೋದರೋ
ಇಲ್ಲವೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಗಳ ಗುಂಪೊಂದು
ಕಾಣಿಸಿತು. ಮೊವತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಆ
ಅಡವಿಯಲ್ಲೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸವರನಿಗೆ
ಎಂಮೊಂದು ಜಿಂಕೆಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ

ಕಾಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ “ಎಷ್ಟೊಂದು
ಜಿಂಕೆಗಳು! ನೂರರ ಮೇಲೆಯೇ ಇರಬಹುದು” ಎಂದ.

ಆಗ ಹೊಸ ಬೇಟೆಗಾರ “ಊಹೆಗೀಡೆ
ಯಾಕೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ
ನಮ್ಮ ಕೆಡಹುತ್ತೇನೆ, ನೀನು ಹೋಗಿ ಲೆಕ್ಕ
ಮಾಡುವೆಯಂತೆ” ಎಂದ. ಕೂಡಲೇ
ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಜಿಂಕೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ
ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಡೆದ. ಆ ಬಾಣ ಮನೋ
ವೇಗದಿಂದ ಹೋಗಿ ಒಂದರವಕ್ಕದ್ದೊಂದು
ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಜಿಂಕೆಗಳ ಕಂಠದಿಂದ ತೂರಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಜಿಂಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೀಳೆಯ
ದೆಲೆಯ ಪಿಂಡಿಯಂತೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ನೆಲದ
ಮೇಲೊರಗಿದವು.

ಆಗ ಭಗವಾನನು “ಹೋಗಯ್ಯಾ
ಹೋಗು. ಎಷ್ಟು ಜಿಂಕೆಗಳು ಬಿದ್ದಿದೆಯೇ
ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ. ಬರುವಾಗ
ಒಂದನ್ನು ತಂದುಕೊ. ನಿನಗೂ ನಿನ
ಸಂಸಾರಕ್ಕೂ ನಾಲ್ಕುದಿನ ಊಟಕ್ಕೆ
ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

ಸವರನು ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು
ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಐನೂರೂ ಜಿಂಕೆ
ಗಳಿದ್ದವು. “ಎಲವಲಾ, ಒಂದು ಬಾಣ
ದಿಂದ ಐನೂರೂ ಕೆಡಹಿದ. ಈತನು
ಯಾರೋ ಮಾಟಗಾರನಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು
ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸಾಮಿಯಲ್ಲ. ಸವರನು ಅವುಗಳ
ಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ
ಅದನ್ನು ಎತ್ತಲು ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಗ

ಹಾಯಿತು. ಆನೆಯನ್ನಾದರೂ ಲೀಲಾಜಾಲ
ವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಬಿಟ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಸವರನಿಗಿತ್ತು.
ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತೋಣ
ವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಅದರ ಯಾವ ಜಿಂಕೆ
ಯನ್ನು ಕದಲಿಸಿದರೂ ತುಂಬಾ ಭಾರ
ವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಯಿತು.

ಬಂದಕೂಡಲೇ ಸವರನು ಹೊಸ ಬೇಟೆ
ಗಾರನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ನೀವು
ಯಾರೋ ಅಸಮಾನ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುವುದು.
ಒಂದೇಟಿಗೆ ಏನೂರು ಜಂತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ
ಕಡಹಿದಿರಿ. ಈ ರಹಸ್ಯ ನನಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು
ಹೇಳಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಬುದ್ಧ
ಭಗವಾನನು "ಈ ಬೇಟೆಯ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಕಡೇ ಪಕ್ಷ
ಮಾಂಸವನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಮುಟ್ಟ
ಕೂಡದು, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನೇ ತಿನ್ನ
ಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಕೂಡದು
ಹೀಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ
ಕಳೆದರೆ ಆಗ ನಾನು ನಿನಗೆ ಇದರ ರಹಸ್ಯ
ಹೇಳುವೆನು" ಎಂದ.

ಸವರನು "ಸರಿ" ಎಂದ. "ತಿಂಗಳಾದ
ತರುವಾಯ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಮಾಯಾ
ಬೇಟೆಗಾರನು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಮೊದಲಿನಿಂದ ಮಾಂಸ ತಿಂದು ಅಭ್ಯಾಸ
ವಾಗಿದ್ದ ಸವರನಿಗೆ ಅವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಪ್ರಾರಂ
ಭದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿ
ನಿಂದ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾದವ

ನಿಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ ನೇತು
ಹಾಕಿದಕೂಡಲೇ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದು
ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯ
ಬೇಕೆಂದು ದೀಕ್ಷೆವಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಬಿಲ್ಲು
ಹಿಡಿಯದೆ, ಮಾಂಸ ತಿನ್ನದೆ ವ್ರತವನ್ನು
ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದ. ಕ್ರಮೇಣ
ಇದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ, ಮಾಂಸ ತಿನ್ನದಿದ್ದರೂ
ಜೀವಿಸ ಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ
ತಿಳಿದು ಬಂತು. "ಆಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಒಂದು
ಜಂತುವಿನ ಪ್ರಾಣ ಸಕೆ ತೆಗೆಯ ಬೇಕು?"
ಎಂದು ತೋರಿತು. ಇಂತಹ ಆಲೋಚನೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಸವರನಿಗೆ ಈವರೆವಿಗೆ
ತಾನು ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದ
ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರು
ವದೃಶ್ಯ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾದಂ

ತಾಯಿತು. 'ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿದ ಈ ಮೂಕ ಬೇವಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದುದಾದರೂ ಏಕೆ? ನನ್ನ ವಿನೋದ ಹಾಳಾಗಲಿ' ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ಪಾಣಿಗಳೆಂದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕನಿ ಕರ ಗೌರವಗಳುಂಟಾಗಿ ಕಿರಾತಕಾದ ಸವರನು ಪರಮ ಸಾಧುವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ.

ಅವಧಿಯಾದಿನ ಬುದ್ಧಭಗವಾನನು ಮತ್ತೆ ಬೇಟೆಗಾರನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು "ಸವರಾ, ಆ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳಲೇ?" ಎಂದ.

ಸವರನು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾ "ಬೇಡ, ಸ್ವಾಮಿ, ಬೇಡ. ಏಟೆಗೊಂದು ಪಾಣಿಯಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ವಾಸದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಮೂಜಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರೇನೆ. ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದು, ಏಟೆಗೆ ಏನೂರಂತೆ ಕೊಂದು ಇನ್ನೂ ನರಕಕ್ಕೂವದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಹೇಳುವೆಯಾ?" ಎಂದು ವಶ್ಯಾತ್ಮಾಪ ವಟ್ಟ. ಆಗ ಬುದ್ಧಭಗವಾನನು ತನ್ನ ಸಿಜದೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ "ಸವರಾ ಚಿಂತೆ ಪಡಬೇಡ. ಈ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಕಡೆದು ತನಕ ಇರು" ಎಂದ.

ಸವರನು ಭಗವಾನನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು "ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ದಯೆ

ಉಂಟಾಗಲು ನೀವು ಬೇಟೆಗಾರನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವರೆಂಬ ವಿಷಯ ಅಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಪ್ರಭೂ, ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಶವಿದೆ. ಆ ದಿನ ತಾವು ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದ ಏನೂರು ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸಿದಿರಿ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಬಲಿಷ್ಠನಾದರೂ ಎಂದನ್ನಾದರೂ ಎತ್ತಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಏಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಭಗವಾನನು "ಅಪ್ಪಾ ಅದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ! ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೆಡಹಬಲ್ಲವು. ಆದರೊಂದನ್ನೂ ಮೇಲಿತ್ತಲಾರೆವು. ಈ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅವುಗಳ ಭಾರ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆಯಬಹುದೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಎನ್ನಾದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾರೆವು ಸವರಾ! ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೊಡಲು ಕತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನಮಗೆ ಪ್ರಾಣಿ ತೆಗೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಹಕ್ಕು ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅದರಿಂದಲೇ ಜೀವಹಿಂಸೆ ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವರು" ಎಂದು ಸವರನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದನು.

ಜಿರಾಫೆಯ ಕತ್ತು ಉದ್ದವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗಮೃಗವೂ ಜಿರಾಫೆಯೂ ತುಂಬಾ ಗೆಳತರಾದಿವೆ ಇವರು. ಒಂದುದಿನ ಅವು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಖಡ್ಗಮೃಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು: "ಗೆಳೆಯಾ, ಗೆಳೆಯಾ, ನಾವು ತುಂಬಾ ಕುಳ್ಳ ರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಜಂತುಗಳು ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದ ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೇಯ ಬೇಕಾದ ಗ್ರಹಚಾರ ಬಂದಿದೆ. ನಮಗೆ ಉದ್ದವಾದ ಕತ್ತು ಇದ್ದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮರಗಳಮೇಲಿರುವ ಸರಿತುದ್ದವಾದ ಚಿಗುರಲೆಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾದಾಗ ಕಿತ್ತ ತಿನ್ನಬಹುದಿತ್ತು" ಎಂದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಜಿರಾಫೆ "ನಾವು ಹೀಗೇಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ದೇವರ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಷ್ಟೆ!" ಎಂದು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ ನುಡಿಯಿತು.

ಅಗ ಖಡ್ಗಮೃಗವು ತುಂಬಾ ಸೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೀಗೆಂದಿತು. "ಮಿತ್ರನೇ, ನನಗೊಂದು ಸೊಗಸಾದ ಉಪಾಯ ತೋರು

ತ್ತಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರನ್ನೂ ಸಹ ಧಿಕ್ಕರಿಸಬಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಜಾತರೂಪವುಳ್ಳ ಮಾನವನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾರಿದ ಶಕ್ತಿ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೆ ಉಚಿತ ಉಪಾಯ ಹೇಳುವನು."

ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿತು ಮಾನವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದವು. ಮಾನವನು ಅವು ಹೇಳಿದುದನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇಂತಹದಿನ ಸವಾಮಿ ಬುಧವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರಿಸುವೆನು. ಆದರೆ ನಾನು ಇಟ್ಟ ಸುಮೂಹೂರ್ತ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಸಹ ತಪ್ಪಲವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಖಚಿತವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನೆನಪಿರಲಿ' ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದ.

"ಓ ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದು ಒಂದು ಮಹಾ ಕಷ್ಟವೇ?"

ಮುತಜ್ಞ.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ಎಂದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು “ಹಾಗೆಯೇ ಬರುವೆವು” ಎಂದಿತು.

ನೇಗಿಲ ಯೋಗಿ

೧

ಮುಂಜಾವಿಂದಾ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ
ದುಡುವೆವು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮ ಪಹಿಸಿ
ಚಳಿಮಳೆಗಾಳಿಯು ಪರಿವೆನುಗಿಲ್ಲ
ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯು ಗೊಡವೆಯೆ ಇಲ್ಲ ||

೨

ಅನುದಿನ ದುಡುವುದು ನಮ್ಮಯಕರ್ಮ
ಫಲವನು ನೀಡ್ತುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಧರ್ಮ
ಸಹನೆಯು ನಮ್ಮಯ ದುಡಿತದ ಮರ್ಮ
ತಿಳಿಯುವು ನಾವೂ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ||

೩

ಕರ್ಮದಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕಾಣುವರಾರು ?
ದುಡಿತದಿ ಸಗ್ಗನ ನೋಡುವರಾರು ?
ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಗನಿಯಾರು ?
ಜನತೆಯ ಬೇಗೆಯು ನೀಗುವರಾರು ? ||

೪

ಸುಖಕಷ್ಟಗಳಲಿ ಹಿಗ್ಗಬಿಕ್ಕುಗ್ಗದೆ
ಓಡಲಿನ ಬೇನೆಗೆ ರವವೂ ಜಗ್ಗದೆ
ಅಸ್ಥಿರ ವಾಗಿಹ ಬಾಳ್ವೆಯ ಜಯಿಸಿ
ಸ್ಥಿರಸುಖ ಸಗ್ಗದ ಮೋಕ್ಷವ ಬಯಸಿ ||

೫

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆವೆವು
ನಾಡಿಗೆ ಸೇವೆಯ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಲಿರುವೆವು
ಭೂಮಾತೆಯ ನಿಜ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು
ಭುವಿಯಲಿ ನಾವ್ ನೇಗಿಲ ಯೋಗಿಗಳು.

—ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮ ಅಡಿಗ; ಕೂರಾಡಿ.

ಒಗಟುಗಳು

[ಈ ಕೆಳಗಿನ ೬ ಪದ್ಯಗಳೂ ೬ ಒಗಟುಗಳು
ಅವುಗಳ ಉತ್ತರ ಆಯಾ ಪದ್ಯದೊಳಗೆ ಅಡ-
ಗಿವೆ ಸೂಕ್ತಮತಿಗಳು ಹುಡುಕಿದರೆ ಆ ಪದ-
ಗಳನ್ನು ಒಲ್ಲೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯ ಬಹುದು
ಮಾಡಿರಿ ನೋಡೋಣ.]

ಅರಳಿ ಗಮಗಮಿಸುತ್ತಿಹ |

ಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆಯು ||

ಸೇರಿ ದೇವರ ತಲೆಯು |

ನೇರ್ವನಾನಾರು ? || ೧ ||

ನಿನ್ನ ಸೇವಕನವನು |

ನೀ ಹೊಡೆಯಲಾರಿ ||

ಉಪವನದಿ ಸುಳಿದರೂ |

ನೀ ನೋಡಲಾರಿ || ೨ ||

ನಡೆಯುವುದು ನುಡಿಯುವುದು

ಜೀವ ವೇನಿಲ್ಲ ||

ಅಕ್ಷರವ ನರಿಯದವ |

ರದಕಾಗದ್ಬಿ || ೩ ||

ಬಾಲರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ |

ಚತುರ ಪ್ರಾಣಿಯದು ||

ರಾಡಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿಹುದು |

ನೀನರಿತರೊರೆಯು || ೪ ||

ಮಳೆ ಬಿಸಿಲ ಬಾಧೆಯುಂ |

ದೆನ್ನ ಸಲಹುವುದು ||

ಎಲ್ಲ ಬೇಡುವರಾದ |

ರಾರಿಗೂ ಕೊಡೆನು. || ೫ ||

—ಬಿ. ಸುಬ್ರಾಯ ಅಡಿಗ, ಗಂಗರಿ.

ಗುರುತು ಕಂಡ ಕಳ್ಳ

ಹೀಗಾಗಿಯೆಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೈನಾದಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ದಯಾಳುವಾದ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲಸ್ಥನಾದ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನ ಅಳುಕು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ವರ್ತಕನು ಒಂದು ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಆಭರಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನ ಅಳುಕಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನು ಕದ್ದಿವನು ಎಂದು ಅನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ನಂಬಿಗೆ ಯುಳ್ಳ ಅಳುಕಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹವನೇ ಎಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವು ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಅಳುಕಗಳನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ ತಾನು ಒಂದು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಳುಕನು ಒಂದೇ ಅಳತೆಯುಳ್ಳ ಕೋಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅನಂತರ “ಈ ಚಿತ್ತಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ನಾಳೆ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ಕದ್ದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿಷವು ಅಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಈ ಕೋಲು ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅಳುಕಗಳು ಅತನ ಆಸ್ತನಿಮೇಲೆ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುಹೋದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವರ್ತಕನ ಬಳಿಗೆ ಕೋಲುಗಳೊಡನೆ ಬಂದರು. ಆ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಇಟ್ಟರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು.

ಆ ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ಅಳುಕೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು “ಈ ಕೋಲು ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೋ? ನನ್ನ ಆಭರಣವನ್ನು ಕದ್ದ ಅಳು. ನನ್ನ ಮಾಯೆಯು ಆ ಕೋಲನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಕೋಲನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಈಗ ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು” ಎಂದನು.

ಅನಂತರ ಆ ವರ್ತಕನು ಆ ಅಳನನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿ, “ನೀನೇ ಕಳ್ಳ. ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಆಭರಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಅಳು ಹೆದರುತ್ತಾ ಆ ಆಭರಣವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅವನ ಆಭರಣವನ್ನು ವಾಪಸು ತಂದಿತು.

—ಸೌ|| ಬಾಲಾಂದಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಭಟ್ಟರ ಜುಟ್ಟು

ಭಟ್ಟರು ಇಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆಕೂಡಿ
ರಾಯರ ಮನೆಯನು ಸೇರಿದರು.
ಮಗಮಗ ಮಂತ್ರದ ಪೂಜೆಯಮುಗಿಸಿ
ಪಾಯಸಮಾಟವ ಮಾಡಿದರು.
ರಾಯರ ಜಗುಲಿಲಿ ಚಾಪೆಯ ಹಾಸಿ
ಭಟ್ಟರು ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದರು.
ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರೆಯು ಬರಲು
ಗೊರ್ ಗೊರ್ ಗೊರಕೆಯು ಕೇಳಿಸಿತು.
ಪುಟ್ಟನು ಗೊರಕೆಯ ಸದ್ದನು ಕೇಳಿ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಡುತ ಹೊರಬಂದ.
ಭಟ್ಟರ ಜುಟ್ಟುನು ನೋಡುತ್ತಲವನು
ಮನದಲಿ ಏನೇನೋ ಯೋಚಿಸಿದ.
ಹಂದಿಯ ಬಾಲದ ತೆರದಲಿ ಸುರೂದ
ಇಬ್ಬರು ಭಟ್ಟರ ಜುಟ್ಟುಗಳು,
ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟನು ಬಿಗಿದು
ದೂರಕೆ ನಿಂತನು ನಗುನಗುತ.
ಎಚ್ಚರ ವಾಗದ ಭಟ್ಟರ ಸೋಡಿ
ಕೈ ಚಪ್ಪಲೆಯ ಹೊಡೆಯುತಲಿ
'ಹು, ಹು, ಭಟ್ಟರೆ ಬೇಗನೆ ಏಳಿ
ಕಾಫಿಗೆ ಕರೆವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ?
ಎನ್ನಲು ಪುಟ್ಟನು, ಭಟ್ಟರೊಳೊಬ್ಬನು
'ಹು, ಹು, ಬಂದೆನು' ಎನ್ನುತಲಿ,
ಚಡಪಡನೇಳಲು ಜುಟ್ಟಿದು ಕೀಳಲು
ಪುಟ್ಟನು ಕಾಲ್ತಿಗೆಮೋಡಿದನು.

—ಹೆಚ್. ಕೆ. ಜಯ

ಒಗಟಿಗೆ—ಉತ್ತರ

1. ಫಾರು. 2. ಪವನ. 3. ಕಾಗದ.
4. ನರಿ. 5. ಕೊಡೆ.

ನಗೆಹನಿ

ಒಬ್ಬ— ಲೋ, ನಿನಗೆ ವಾರ್ವಮೆಂಟಿಂದರೆ
ಗೊತ್ತೇನೋ ?

ಇನ್ನೊಬ್ಬ— ಪಾರ್ವಮೆಂಟೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಗವರ್ವಮೆಂಟೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾಪ್ಪ, ನನಗೆ
ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು.

—ಪಿ. ಚಂದ್ರಕೇಮಿ

ಒಬ್ಬ— ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜತೆ ಬಹಳ ಮೋಸ
ಕಾಡೆ ನನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ನನಗೆ ಒಂದು ಸೀಸದ
ಎಂಟಾಣಿ ಬೋಟಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಆ ಎಂಟಾಣಿ ಏನು
ಮಾಡಿದ್ದಿ ?

ಒಬ್ಬ— ಹಲಿಸವನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವಾಗ
ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟೆ.

ರಾಮ— ಏನಯ್ಯಾ! ನೀನು ಕೊಡೋಕಾದ
5 ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಲ ತಿರುಗಿ
ಸುತ್ತಿಯೆ ?

ಭೀಮ— ಹೌದಯ್ಯಾ, ಆ 5 ರೂ ಸಾಲವಾಗಿ
ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ, ಸಲ ತಿರುಗಿಸಿದೆ

—ಟಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್.

ಮೇಷ್ಟ್ರ— ಲೋ ಕಿಟ್ಟು! ನೀನು ಎಪ್ಪನೆ!
ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ?

ಕಿಟ್ಟು— ಗುಲಂನೇ ಇಸವಿ ಸಾರ್

ಮೇಷ್ಟ್ರ— ಹಾಗಾದರೆ ಗುಲಂನೇ ಆಗಸ್ಟ್
ಗಿರಿ ನೀ ತಾರೀಖಿಗೆ ಏನಾಯಿತೋ ?

ಕಿಟ್ಟು— ನನಗೆ ಏಳುವರ್ಷ ತುಂಬಿ ಮೇಲೆ
ಎಂಟುತಿಂಗಳು ಹದಿನೈದು ದಿನ ವಾಯಿತು
ಸಾರ್.

—ಜಿ. ಆರ್. ಕರಗುದುರಿ,

ಅರಿಸಿದ ಎಲೆ ತೋರಿಸುವ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ

ಇಟ್ಟಿಟ್ಟು ಪ್ಯಾಕಿನಿಂದ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಒಂದು
ಎಲೆ ಅರಿಸುವಂತೆ ಕೇಳು. ಆತರುವಾಯ
ಕೆನ್ನಾಗ ಬೇಯಿಸಿದ ಒಂದು ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು
ನೀನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೊಡು. ಆತನು ಅದನ್ನು
ಕೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ನೀನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೀನು ಆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು
ಒಡೆದರೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ಅರಿಸಿದ್ದ ಇಟ್ಟಿಟ್ಟು ಎಲೆ
ರೊಟ್ಟಿಯ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಟ್ರಕ್ಕು
ಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆಂ
ಬುದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳು
ದೆನು ಕೇಳು. ಸಭೆಗೆ
ಬರುವಮುನ್ನ ನೀನು
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಯನ್ನು
ಈ ಕೆಳಗೆಹೇಳಿದ ಪ್ರ
ಕಾರ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.

ಹಾಗೆ ಬರೆದು, ಬರೆದ ಗುರುತು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸ
ದಿರುವ ವರೆವಿಗೂ ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಣಗಿಸು.
ಆ ತರುವಾಯ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು 10, 15 ನಿಮಿಷ
ಬೇಯಿಸು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ಅರಿಸುವ
ಎಲೆಯೇ ಒಂದು, ನೀನು ಒರೆದ ಎಲೆಯೇ
ಬೇರೊಂದು ಆಗ ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವೆ.
ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಎಲೆಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಯರು
ವಂತೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಸಂಪಾದಿ
ಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲೆ

ಮೂರು ಟೆನ್ಸ್ ವಿನಿಗಾರ್ (Vinegar) ನಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಟೆನ್ಸ್ ಪಟಿಕದ ಪುಡಿ (Alum) ಹಾಕಿ
ಬೆರೆಸು. ಹೀಗೆ ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿದ ದ್ರಾವಕವನ್ನು
ಒಂದು ಬ್ರಷ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅರಿ
ಸುವ ಎಲೆಯನ್ನು ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆ.

ಗಲಿಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರೀತಿಯದಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು
ಯಾವ ಎಲೆ ತೆಗೆದರೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ತರುವಾಯ
ಮೊಟ್ಟೆ ಒಡೆದರೆ ಅವರು ಆರಿಸಿದ ಎಲೆ ಮೊಟ್ಟೆಯ
ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
ವಿಸ್ಮಯ ಪಡುವರು.

[ಈ ಟ್ರಿಕ್ ಕುರಿತು ಇನ್ನೂ ವಿವರಗಳನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ 'ಚಂದಮಾಮ' ನ
ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ ಪ್ರೊಫೆಸರರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ
ಬರೆಯ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಹಳೆಯ ವಿಳಾ
ಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಬೇಡಿ. ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾರಣದಿಂದ
ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕಾಗಿ
ಬಂತು. ಕಾರಣ ಹೀಗಿದೆ:-]

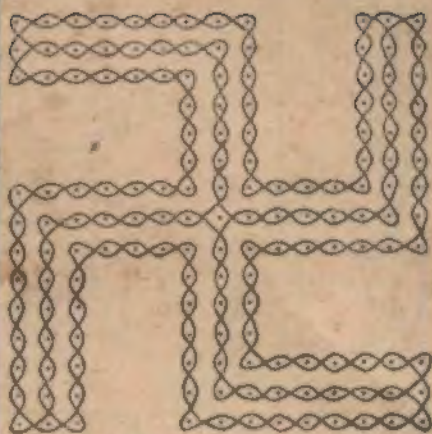
ಈ ನಡುವೆ ಪ್ರೊಫೆಸರರು ತಮ್ಮ ಮೋಡಿ
ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ
ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು.
ಯಾರೋ ತುಂಬಿರು ಪ್ರೊಫೆಸರರ ಟಪಾಲುಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಯನ್ನು ಒಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗದಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ಕಡ್ಡುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ಆ ರೀತಿ ಕಳೆದು ಹೋದ
ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಬರೆದ ಕಾಗದವೂ ಇದ್ದಿರ
ಬಹುದು. ನೀವು ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ
ಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಕಾರಣ ಇದೇ
ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಅವರಿಗೆ
ಬರೆಯುವ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್
ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಹಾಕದೆ ಈ ಹೊಸ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್,

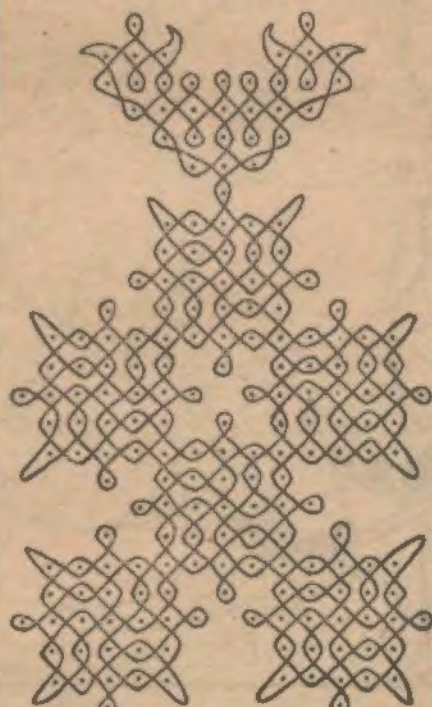
ಮೆಜಿಷಿಯರ್

12/3/A, ಜಮೀರ್ ಲೇನ್, ಬಾಲೀಗಂಜ್.

ಕಲಕತ್ತಾ - 19

ಕೆ. ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಟಿ. ಸಾಭಾಗ್ಯ, ಮೈಸೂರು

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೋ ನೋಡಿ ಹಾಕಿರಿ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕುವ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

Printed and Published by R. NAGI REDDI at the R. N. K. Press, Madras

Chandamama, May '51

Photo by T. Suryanarayan

ಹಾಂ.... ಹೀಗೆ !!

